

Reformatie Nieuws

Jaargang 28 nummer 4

GEBEDSWEEK
GOD KENNEN

1-10 december 2023

INHOUD

Redactie

God Kennen.	3
------------------	---

Spreken met God

Thuis, in het gezin, en in het openbaar - wat een voorrecht hebben we toch!.	4
---	---

Kennes die Doodt

Sinds de dagen van eden is er altijd een verleidelijke "boom" geweest om te vermijden.....	9
--	---

Kent God U?

De Alwetende kental onze gedachten en motieven.....	12
---	----

De echte oorzaak van de problemen

Het is tijd om hogerop te komen en Gods zegen voor ons te ontvangen.....	16
--	----

De Verlosser ontmoeten

Jezus is onze grootste behoefte, onze grootste hoop, en onze enige Redder.....	20
--	----

God kennen Hier en Nu

Een wandeling met Jezus is niet alleen toekomstig; het is een vreugde die we op aarde kunnen hebben.	24
---	----

Eeuwig God Kennen

Om eeuwig te kunnen wonen, moet de Eeuwige in onze harten wonen	28
---	----

Gedicht

Wij hebben u niet gekend.....	32
-------------------------------	----

Hem kennen is Hem liefhebben

Wat een geweldige Verlosser is Jezus, onze Heer! Hoe beter wij Hem kennen, hoe meer wij Hem liefhebben. De verbinding met andere gelovigen van hetzelfde geloof komt dan als een natuurlijk gevolg, en de jaarlijkse Gebedsweek voorziet in een perfecte gelegenheid om ons leven te verrijken op dit punt. Is de Heer goed geweest voor ons het afgelopen jaar? Wij kunnen het niet ontkennen. Zonder Zijn genade zouden wij hier niet zijn om nu deel te nemen aan deze speciale lezingen.

"In Zijn bede tot de Vader gaf Christus aan de wereld een les, die in verstand en hart gegrift moest staan. 'Dit nu is het eeuwige leven', zei Hij, 'dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3). Dit is echte opvoeding. Deze geeft macht. Het uit eigen ervaring kennen van God en van Jezus Christus, die door God is gezonden, verandert de mens naar Gods beeld. Het geeft de mens macht over zichzelf om elke impuls en hartstocht van onze aardse natuur ondergeschikt te maken aan de hogere krachten van de geest. Het maakt hem een zoon van God en erfgenaam van de hemel. Het brengt hem in gemeenschap met de geest van de Oneindige en opent voor hem de rijke schatten van het universum." -*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 64.

Als we deze lezingen met het thema 'God kennen' doornemen, hebben we inderdaad een vurig verlangen om Hem beter te kennen, kunnen we overvloedig en in grote mate gezegend worden. Laten wij ons op dit doel richten, de lezingen ook met anderen delen, die mogelijk geïsoleerd of aan huis gebonden zijn, en denk aan de volgende data:

Gebedsdag met vasten: Sabbat 9 december

Inzameling van de gaven voor Zendingen: zondag 10 december.

Mogen wij, ieder persoonlijk en als gemeente bezielde worden door de Heilige Geest met een veel diepere kennis van God en van Christus door deze Gebedsweek!

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Refomatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

GOD KENNEN

GOD KENNEN

Beslissen met wie u wilt spreken, of bevriend bent, maakt een groot verschil in iemands leven. Sociale media hebben het gedrag van velen radicaal veranderd, zoals het mode van communicatie is, dat het snel en veelvuldig moet zijn. In ieder geval of door sociale media, telefoon, tekst brief of persoonlijk, communicatie met een goede, trouwe vriend kan voorzien in bemoediging in het leven. Aan de andere kant kan een valse vriend of giftige bekende leiden tot ontmoediging of zelfs tot depressie. De hoeveelheid, intensiteit en veelvuldigheid van de interactie maken allemaal een verschil.

Het kan zijn, dat wij in deze zaak meer keuze hebben, dan wij beseffen. Bepaalde dingen in het leven liggen buiten onze controle, maar andere dingen kunnen we tot zekere hoogte beslissen. De apostel Paulus waarschuwt: 'Dwaalt niet, kwade samensprekingen bederven goede zeden' (1 Korinthe 15:33).

"Niets kan doeltreffender ernstige indrukken en goede verlangens voorkomen of uitbannen dan omgang met nutteloze, zorgeloze en verdorven gedachten hebbende personen... Hoe meer zij bezig zijn met andere punten, hoe hun invloed gevreesd moet worden als gezelschap, omdat zij hun ongodsdienstig leven rond strooien met zoveel gevaarlijke aantrekking." –Testimonies for the Church, vol. 3, blz. 126.

HET VERBAZINGWEKKENDE CONTRAST

Maar wat als we met Degene communiceren, en Hem goed leren kennen, die zuiver is, heilig en volmaakt? Wat een zegen, die niet te vergelijken is! Door nauw met onze Schepper verbonden te zijn is ons geestelijk leven bezet en vol energie, ons morele kompas recht gezet, ons hart gezuiverd.

De Heer heeft ons geroepen uit de wereld om een bijzonder, heilig volk te zijn voor Hemzelf. 'Ja, Ik heb u liefgehad, met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid' (Jeremia 31:3).

"Als wij de Heer altijd voor ogen houden en ons

hart naar Hem doen uitgaan in lof en dank, zullen we steeds een verfrissende ervaring in ons godsdienstig leven opdoen. Ons gebed zal de vorm aannemen van een gesprek met God, alsof we spreken met een vriend. Hij zal Zijn verborgenheden aan ons bekendmaken. Dikwijls zullen wij ons bewust zijn van de blijde ervaring, dat Jezus ons nabij is. Vaak zullen onze harten brandende in ons zijn, als Hij nadert om met ons te spreken, zoals Hij met Henoch heeft gewandeld. Wanneer dit werkelijk de ervaring van de christen is, worden in zijn leven een eenvoud, nederigheid, zachtmoedigheid en ootmoed van het hart zichtbaar, die aan allen, waarmee hij omgaat, tonen, dat hij met Jezus is geweest en van Hem heeft geleerd." –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 75.

Dit is, waar de wereld naar hongert en dorst. Als ons deze nauwe verbinding met Christus ontbreekt, deze persoonlijke verbinding met Hem, zullen onze zendingsinspanningen in Zijn naam vruchteloos zijn.

"De uitstorting van de Geest in de dagen der apostelen was 'de vroege regen' en heerlijk waren de gevolgen. Maar de spade regen zal overvloediger zijn." –Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 16.

Moge de ervaring van degenen, die in de tijd van de vroege regen nu herhaald worden, en inderdaad, veel overvloediger: 'Zij nu, ziende de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes, en vernemende, dat zij ongeleerde en eenvoudige mensen waren, verwonderden zich, en kenden hen, dat zij met Jezus geweest waren' (Handelingen 4:13).

"Toen Gods volk de ziel vernederde voor Hem, persoonlijk Zijn Heilige Geest zoekende met heel het hart, zal er van mensen lippen zo'n getuigenis gehoord worden, zoals in dit schrift gedeelte naar voren komt: 'Na deze dingen zag ik een andere engel, komende vanaf de hemel, hebbende grote macht; en de aarde werd verlicht met zijn heerlijkheid'. Er zullen gezichten zijn, stralende van de liefde van God; er zullen lippen zijn, aangeraakt met heilig vuur, zeggende: Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonden." –Ellen G. White 1888 Materials, blz. 1008.

Vrijdag,
1 december 2023

Spreek

SPREKEN MET GOD

Samengesteld uit de Geschriften van E. G. White

Een vonk van Gods eigen leven heeft God in het menselijke lichaam geblazen, waardoor de mens een levende ziel is, de bezitter van morele gaven en de wil om zijn eigen handelwijze te bepalen. Hij heeft het voorrecht om een deelgenoot te worden van de goddelijke natuur. Dit zal hem de macht geven om het kwaad te overwinnen, en lief te hebben en te kiezen, wat goed is. Hij heeft een geweten, dat onder de leiding van God, het goede zal goedkeuren en het verkeerde zal veroordelen. En hij zal, als hij wil, verbinding hebben met God. Hij mag wandelen en spreken met God, zoals Henoch deed. Deze heilige omgang wordt niemand ontszegd, die zal geloven in Christus als zijn persoonlijke Verlosser. –The Signs of the Times, 26 augustus 1897.

EEN OPEN RELATIE

Henoch wandelde met God, en toen hij werd aangevallen door de verleider, kon hij er met God over praten. Hij had geen 'Er staat geschreven', zoals wij, maar hij had kennis van zijn hemelse Metgezel. Hij maakte God tot zijn Raadsman en was nauw verbonden met Jezus. En Henoch werd geëerd in zijn handelwijze. Hij werd in de hemel opgenomen zonder de dood te zien. En degenen, die aan het einde der tijden zullen worden opgenomen, zullen degenen zijn, die op aarde met God communiceren. –The Signs of the Times, 11 november 1897.

Via de natuur en door middel van Zijn openbaring en Zijn voorzienigheid en door de invloed van Zijn Geest spreekt God tot ons. Maar dat is niet genoeg. Wij moeten zelf ook onze harten voor Hem uitstorten. Als wij pver geestelijk leven en energie willen beschikken, moeten we een daadwerkelijk contact onderhouden met onze hemelse Vader. Het kan zijn, dat onze gedachten op Hem gericht zijn, dat we mediteren over Zijn werken, Zijn genade en Zijn zegeningen. Maar dat is nog geen gemeenschap met Hem, in de volle zin van het woord. Als

we gemeenschap met God willen hebben, moeten we iets tot Hem te zeggen hebben over ons dagelijks leven.

In ons gebed openen we ons hart voor God, zoals we dat zouden doen voor een vriend. Dat wil niet zeggen, dat bidden nodig is om aan God bekend te maken, wat wij zijn, maar dat we daardoor in staat worden gesteld om Hem te ontvangen. Het gebed doet God niet afdalen naar ons toe, maar voert ons omhoog tot Hem. –Schreden naar Christus, blz. 111.

Onze hemelse Vader ziet er naar uit om de volheid van Zijn zegen op ons uit te storten. Het is ons voorrecht om rijkelijk te kunnen drinken uit de bron van oneindige liefde. Wat is het toch vreemd, dat we zo weinig bidden! ...

Waarom zouden de zonen en dochters van God aarzelen om te bidden, als het gebed de sleutel is in de hand van het geloof om de schatkamer van de hemel te kunnen ontsluiten, waar de onmeetbare hulpbronnen van de Almachtige liggen opgeslagen? Als we niet aanhoudend bidden en ijverig waken, lopen we het gevaar, dat we onvoorzichtig worden en afwijken van het rechte pad...

Als ons hart verkeerde bedoelingen heeft, of als we bewust aan een bepaalde zonde vasthouden, zal de Heer ons niet verhoren. Maar het gebed van iemand, die berouw heeft, wordt altijd aanvaard. Als wij al het verkeerde, dat we ons kunnen herinneren, in orde hebben gemaakt, mogen we erop vertrouwen, dat God onze gebeden zal beantwoorden. –Schreden naar Christus, blz. 112, 113, 114.

CONSTANT CONTACT

Er is geen tijd of plaats ongeschikt om een gebed naar God op te zenden. Niets kan ons ervan weerhouden om onze harten in een geest van ernstig gebed op te heffen. In de drukte op straat, of tijdens een zakelijke afspraak, mogen we een gebed tot God richten en om Zijn leiding vragen, zoals Nehemia deed, toen hij zijn verzoek deed aan koning Artaxerxes. Een moment van contact met God kan overal gevonden worden. –Schreden naar Christus, blz. 119-120.

Maak steeds uw verlangens, uw vreugde, uw verdriet, uw zorgen en uw vrees aan God bekend. U kunt Hem nooit overbelasten. U kunt Hem niet vermoeien. Hij, die de haren van uw hoofd telt, staat niet onverschillig tegenover de verlangens van Zijn kinderen. De Schrift zegt, dat 'De Heere rijk is aan barmhartigheid en ontferming' (Jakobus 5:11). Zijn liefdevol hart wordt door ons verdriet geraakt, zodra we erover spreken.

Ga met alles, wat u niet kunt oplossen, naar Hem toe. Niets is voor Hem te zwaar om te dragen. Hij houdt immers werelden in stand en heerst over alle aangelegenheden in het heelal. Niets, dat op enige manier met onze vrede te maken heeft, is te klein voor Hem om op te merken. Er is geen hoofdstuk in onze ervaring, dat te zwart is voor Hem om het te kunnen lezen. Er is geen probleem, dat zo moeilijk is, dat Hij er niet uit kan komen. –Schreden naar Christus, blz. 120-121.

VRAAG, ZOEK, KLOP

'Bidt'. Het vragen maakt duidelijk, dat u uw

behoefte gevoelt; en wanneer u in het geloof vraagt, zult u ontvangen. De Heere heeft dit plechtig beloofd in Zijn woord, en dat kan niet falen. Indien u met waar berouw komt, behoeft u niet het gevoel te hebben, dat u aanmatigend bent, wanneer u vraagt om datgene, wat de Heere beloofd heeft. Wanneer u vraagt om de zegeningen, die u nodig hebt, opdat u uw karakter kunt vervolmaken naar het beeld van Christus, verzekert de Heere u, dat uw bede naar de belofte verhoord zal worden. Het feit, dat u voelt en weet, dat u een zondaar bent, is een voldoende reden te vragen om Zijn genade en ontferming. De voorwaarde, waarop u tot God moogt komen, is niet, dat u heilig moet zijn, maar dat u gaarne door Hem gereinigd wordt van alle zonde en gezuiverd van alle ongerechtigheid. De grond, waarop we nu en altijd mogen pleiten, is onze grote nood, onze volkomen hulpeloze toestand, die Hem en Zijn verlossende kracht tot een behoefte maken.

'Zoekt'. Verlang niet alleen Zijn zegen, maar Hemzelf. 'Gewezen u toch aan Hem, opdat gij vrede hebt' (Job 22:21). Zoekt en gij zult vinden. God zoekt u, en het verlangen, dat u gevoelt om tot Hem te komen, is slechts het trekken van Zijn Geest. Geef u over aan dat trekken. Christus pleit voor de zaak van de verzochten, de dwalenden en de ongelovigen. Hij zoekt hen op te heffen tot gemeenschap met Hem zelf. 'Indien gij Hem zoekt, zal Hij Zich door u laten vinden' (1 Kronieken 28:9).

'Klopt'. Wij komen tot God op een bijzondere uitnodiging, en Hij wacht om ons welkom te heten in de zaal, waar Hij ons ontvangt... Laten zij, die de zegen Gods begeren, kloppen en wachten voor de deur der genade, met vaste zekerheid, zeggende: Want Gij, Heere, hebt gezegd: Een ieder, die bidt, ontvangt; en die zoekt, vindt; en wie klopt, die zal worden opengedaan. –Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 114-115.

De oudere Broeder van ons geslacht staat bij de eeuwige troon. Hij ziet neer op iedere ziel, die het gelaat wendt naar Hem als de Verlosser. Hij weet uit ervaring, wat de zwakheden van het mensdom zijn, wat onze behoeften zijn en waar de kracht van onze verzoeken ligt; want Hij was in alle dingen verzocht gelijk wij, doch zonder zonde. Hij waakt over u, bevend kind van God. Wordt u in de verzoeking gebracht? Hij zal bevrijden. Bent u gewond? Hij wil genezen...

Wat uw angsten of beproevingen ook mogen zijn, leg uw geval voor aan de Heere. Uw geest zal gesterkt worden om vol te houden. De weg zal voor u geopend worden om u vrij te maken uit verwarring en moeilijkheden. Hoe zwakker en hulpelozer u weet, dat uzelf bent, des te sterker zult u worden in Zijn kracht. Hoe zwaarder uw lasten zijn, des te meer gezegend is de rust, wanneer u uw lasten werpt op de Lastdrager. –De Wens der Eeuwen, blz. 278-279.

GROOTSTE EERBIED

Nederigheid en eerbied moeten het gedrag kenmerken van allen, die in de tegenwoordigheid van God komen. In Jezus' naam mogen we vol vertrouwen tot Hem naderen, maar we mogen Hem niet benaderen met de aanmatigende vrijmoedigheid, alsof Hij onze gelijke was. Er zijn mensen, die de grote,

almachtige God, die een ontoegankelijk licht bewoont, naderen, alsof ze een gelijke aanspreken, of zelfs een mindere. –Patriarchen en Profeten, blz. 220.

Er is een groeiend gebrek aan eerbied voor onze Maker, een groeiende veronachtzaming van Zijn grootheid en Zijn majesteit. Maar God spreekt tot ons in deze laatste dagen...

Wanneer de stille, zachte stem wordt gehoord, die volgt op de bliksem en de storm, die de rotsen uit hun positie bewegen, laat iedereen dan hun gezicht bedekken, want God is heel dichtbij. Laten zij zich verbergen in Jezus Christus; want Hij is hun schuilplaats. De kloof in de rots wordt verborgen door Zijn eigen doorboorde hand, terwijl de nederige zoeker in gebogen houding wacht om te horen, wat de Heer tot Zijn dienaar zegt. –Selected Messages, bk 2, blz. 315-316.

EEN GROOT VOORRECHT

Het is iets geweldigs, dat wij doeltreffend kunnen bidden, dat nietswaardige, dwalende stervelingen de macht hebben hun verzoeken aan God voor te leggen. Wat voor grotere macht kan de mens verlangen, verbonden te zijn met de oneindige God? De zwakke, zondige mens heeft het voorrecht te mogen spreken met zijn Maker. We mogen woorden uitspreken, die tot aan de troon van de Koning van het heelal reiken. We mogen op onze levensweg met Jezus spreken, en Hij zegt: Ik sta aan jouw rechterhand.

Wij mogen in ons hart met God gemeenschap hebben. We mogen samen met Christus wandelen. Als we met ons dagelijks werk bezig zijn, mogen we het verlangen van ons hart uitademen, zonder dat enig menselijk oor ons hoort. Maar die woorden kunnen niet wegsterven, en kunnen ook niet verloren gaan. Niets kan het verlangen van onze ziel overstemmen. Het stijgt uit boven het lawaai op straat, en boven het gestamp van machines. Wij spreken tot God, en ons gebed wordt verhoord.

Vraag dan, vraag, en je zult ontvangen. Vraag om nederigheid, wijsheid, moed, om meer geloof. Op elk oprecht gebed komt een antwoord. Misschien niet, zoals jij verlangt, of op het moment dat je ernaar verlangt. Maar het komt op de tijd en op de manier, die het best past bij wat je nodig hebt. Gebeden, die je uitzendt, wanneer je eenzaam bent of moe, of in beproeving, beantwoordt God, niet altijd, zoals jij verwacht, maar wel altijd zoals goed is voor jouw welzijn. –Boodschap aan Jonge Mensen, blz. 234-235.

De weg naar de troon van God is altijd open. U kunt niet altijd op uw knieën zitten in gebed, maar uw stille smeekbeden kunnen voortdurend naar God opstijgen voor kracht en leiding. Wanneer u in de verzoeking zult komen, kunt u vluchten naar de geheime plaats van de Allerhoogste. Zijn eeuwige armen zullen om u heen zijn...

Bid met een nederig hart. Zoek de Heer vaak in gebed. Alleen, op de geheime plaats, het oog ziet Jezus en het oor is voor Jezus geopend. U komt uit de geheime gebedsplaats om in de schaduw van de Almachtige te verblijven. Er komen verleidingen, maar u dringt steeds dichter naar de zijde van Jezus toe en legt uw hand in Zijn hand. Dan doet u een rijke ervaring op, rustend in Zijn liefde en zich verheugend

in Zijn barmhartigheid. De verwarring, verbijstering en zorgen zijn verdwenen, en u verheugt zich in Jezus Christus. De ziel is opgewekt om de stem van de Vader te horen, en u zult met God communiceren. Alle kritiek is verbannen, alle oordelen over anderen zijn uit de ziel verdreven. –In Heavenly Places, blz. 86.

OPENBAAR GEBED

Iedereen zou het als een christelijke plicht moeten beschouwen om kort te bidden. Vertel de Heer precies wat u wilt, zonder de hele wereld door te gaan. In het privégebed hebben allen het voorrecht om te bidden zo lang, als ze willen en uitvoerig te zijn als ze willen. Ze kunnen bidden voor al hun familieleden en vrienden. De binnenkamer is de plaats om al hun privéproblemen, beproevingen en verleidingen te vertellen. Een gemeenschappelijke bijeenkomst om God te aanbidden is niet de plaats om de privézaken van het hart te openen...

Ik vrees, dat er sommigen zijn, die hun problemen niet in een persoonlijk gebed aan God voorleggen, maar deze bewaren voor de gebedsbijeenkomst, en daar hun gebed een aantal dagen volhouden. Dergelijke mensen kunnen moordenaars van conferenties en gebedsbijeenkomsten worden genoemd. Ze verspreiden geen licht; zij stichten niemand. Hun koude, bevroren gebeden en lange, vervallen getuigenissen werpen een schaduw. Iedereen is blij, als ze klaar zijn, en het is bijna onmogelijk om de kilte en duisternis die hun gebeden en vermaningen in de bijeenkomst brengen, van zich af te zetten. Vanuit het licht, dat ik heb ontvangen, moeten onze bijeenkomsten geestelijk en sociaal zijn, en niet te lang. Bedenking, trots, ijdelheid en mensenvrees moeten thuis gelaten worden. Kleine meningsverschillen en vooroordelen mogen niet met ons worden meegenomen naar deze bijeenkomsten. Net als in een verenigd gezin moeten eenvoud, zachtmoedigheid, vertrouwen en liefde bestaan in de harten van broeders en zusters, die elkaar ontmoeten om verfrist en versterkt te worden door hun licht samen te brengen. –Testimonies for the Church, vol. 2, blz. 578.

PERSOONLIJK GEBED

Gezins- of openbaar gebed alleen is niet voldoende. Afgezonderd gebed is erg belangrijk; in eenzaamheid wordt de ziel blootgelegd aan het inspecterende oog van God, en wordt elk motief nauwkeurig onderzocht. Afgezonderd gebed! Hoe waardevol! De ziel communiceert met God! Afgezonderd gebed mag alleen worden gehoord door de gebedshorende God. Geen nieuwsgierig oor moet de last van dergelijke verzoeken ontvangen. In het afgezonderd gebed is de ziel vrij van omringende invloeden, vrij van opwinding. Kalm maar toch vurig zal het zich naar God uitstrekken. Afgezonderd gebed wordt vaak verdraaid en de zoete bedoelingen ervan gaan verloren door een luid gesproken gebed. In plaats van het kalme, stille vertrouwen en geloof in God, wordt de ziel op lage, nederige tonen naar buiten getrokken, wordt de stem tot een grote hoogte verheven, wordt de opwinding aangemoedigd en verliest het geheime gebed zijn verzachtende, heilige invloed. Er is een storm van gevoelens, een storm van woorden,

waardoor het onmogelijk wordt de stille, zachte stem te onderscheiden, die tot de ziel spreekt, terwijl ze verward is in haar geheime, ware, oprechte toewijding. Geheim gebed, op de juiste manier uitgevoerd, brengt veel goeds voort. Maar een gebed, dat in het openbaar wordt uitgesproken voor het hele gezin en de hele buurt is geen geheim gebed, ook al wordt dat wel gedacht, en er wordt geen goddelijke kracht uit ontvangen. Zoet en blijvend zal de invloed zijn, die uitgaat van Hem, die in het verborgene ziet, wiens oor openstaat om het gebed te beantwoorden, dat uit het hart opkomt. Door kalm, eenvoudig geloof onderhoudt de ziel gemeenschap met God en verzamelt goddelijke lichtstralen om te versterken en te onderhouden, zodat men de conflicten van Satan kan doorstaan. God is onze toren van kracht. –Testimonies for the Church, vol. 2, blz. 189.

Op de verborgen plaats des gebeds, waar slechts Gods oog ons kan zien, slechts Zijn oor ons kan horen, kunnen wij onze meest geheime verlangens en wensen uitstorten voor de Vader van oneindige ontferming; en terwijl de ziel zwijgt en stille is, zal die stem, die nooit nalaat te antwoorden op de kreet van menselijke nood, tot ons harte spreken...

Zij, die God in het verborgene zoeken, hun noden aan de Heere vertellen, en om hulp smeken, zullen niet tevergeefs smeken. –Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 76, 77.

EEN VOORBEELD-GEBED

Mijn hemelse Vader, wij komen op dit moment tot U, zoals we zijn, arm, behoeftig en hulpeloos, tenzij U onze zaak in handen wilt nemen. En Gij hebt gezegd: 'Laat hem Mijn sterkte aangrijpen en vrede met Mij maken: en Hij zal vrede met Mij maken.'

Moge het verzoek van deze gemeente op dit moment voor U opkomen als een macht voor Uw troon. Wij weten, dat onze Heiland Zijn handen voor U uitstrekt en zegt: 'Ik heb hen in Mijn handpalmen gegraveerd'. O God, ik smeed U, om Christus' wil, dat U onze smeekbeden wilt aannemen voor degenen, die weggaan. Ze weten niet, wat hen te wachten staat; maar zij hebben Uw belofte, dat Uw gerechtigheid voor hen uit zal gaan, en dat de heerlijkheid van de Heer hun achterhoede zal zijn.

Wij hebben U lief, onze Verlosser; en wij verlangen ernaar om iedere ziel, die gered kan worden, in Uw kudde verzameld te zien. Doordrenk ons, zo smeken wij U, deze hele gemeente, met Uw heiligheid op deze Sabbatdag. O, moge het licht van de hemel op Uw volk hier schijnen. Laat de Heilige Geest rusten op degenen, die ons zullen verlaten. Wij hebben aan hen verteld, Heer, dat wij voor hen zouden bidden; en wij dienen nu onze smeekbeden voor hen in, biddend dat U hen wilt helpen de hele wapenrusting van God aan te trekken. Neem hen in Uw handen, Heer, en bereid hen deze dag voor op dienen. O mijn Heer, ik smeed U, dat U deuren wilt openen, waar zij naar binnen kunnen gaan. Hier zijn sommigen, die zich voorbereiden om binnenkort naar China te gaan. Maak hen geschikt voor de dienst, Heer; geef hun moed; bereid de weg voor hen voor. Ze hebben geleerd, hoe ze de waarheid van God kunnen presenteren aan mensen van hun

eigen nationaliteit; en wilt U hen helpen, mijn Vader?

Ik smeed U, Heer, om de gemeente wakker te schudden, zoals ze nog nooit eerder zijn opgewekt. O, beroer hun harten, Heer. Velen van hen verkeren nu in een verlamde toestand, omdat ze zo weinig hebben gedaan; maar wanneer zij hun capaciteiten voor U beginnen te gebruiken, weten wij, dat U hen Uw herlevende kracht zult geven. O, mijn hemelse Vader, ik vraag U, dat U ter wille van Jezus van Nazareth deze hele gemeente wilt zegenen. Laat de zondaars in Sion de overtuigende kracht van God op hen voelen. Laat hen voor U beven, opdat zij niet nalaten U te zoeken, voordat het te laat is. Ik vraag U, Heer, om hun harten te openen om de Verlosser te ontvangen, die heeft geklopt, geklopt, geklopt om toegang te krijgen, voordat de haren van Zijn hoofd nat zijn van de dauw van de nacht. O, mijn Vader, mijn Vader, wilt Gij, ter wille van Christus, ieder hart in deze gemeente beïnvloeden!

Ik vraag U, Jezus, dat de redding van God geopenbaard mag worden, en dat degenen van ons volk, die door hun donaties zo nobel hebben geholpen om het werk uit te voeren, het goede doen niet moe zullen worden. We weten, dat oproep na oproep naar hen toekomt; maar o mijn Vader, Gij geeft hun gave na gave, en laat hen de zegeningen ontvangen van de dauw, de zonneschijn en de regen, waardoor hun velden vruchtbaar worden.

Ik vraag U, mijn hemelse Vader, dat de rijke zegen van de hemel op deze gemeente mag vallen, wanneer zij, na naar huis te zijn teruggekeerd, op hun nederige manier proberen hun burens te bezoeken, de zieken te helpen en zendingswerk te doen waar ze ook zijn.

O, mijn Vader, mijn Vader, ik kijk regelrecht naar U. Gij hebt mijn smeekbede zo vaak gehoord. Ik geloof in U; ik verheug mij in U; en ik weet dat Uw woord zal worden waargemaakt.

Zegen de zondaars hier. Zegen de jeugd hier. Als ze naar onze scholen gaan om onderwezen te worden, maak hen geschikt, zodat ze zendingen voor God kunnen worden. Neem hen, zoals ze zijn. Omring hen met de armen van Uw barmhartigheid en heb hen vrijelijk lief, en Uw gezegende naam zal alle heerlijkheid hebben, wanneer de menselijke familie door U thuis zal worden vergaderd, wanneer wij ons zullen verenigen als leden van de koninklijke familie, kinderen van de hemelse Koning.

O, ik dank U, dat wij een God hebben, die gebeden hoort; dat we een Verlosser hebben, die geraakt wordt door het gevoel van onze zwakheden; en dat we het voorrecht hebben om te werken voor de redding van zielen. Zegen onze predikanten; doordrenk hen met Uw kracht. Laat de Heilige Geest op hen komen. O, laat de hemel geopend worden, en laat het licht van Uw heerlijkheid geopenbaard worden, en laat bekend worden, dat er een God in Israël is, die gebeden hoort en verhoort.

En nu vertrouwen wij alles toe aan U. Wij weten dat deze zendingen door Uw macht zullen worden bewaard; want U alleen kunt hen behouden; en Uw gezegende naam zal alle lof en alle heerlijkheid hebben, nu en voor altijd. Amen. –Manuscript Releases, vol. 4, blz. 294-296.

Sabbat,
2 december 2023

KENNIS DIE DOODT

Door Rolly C. Damaguit

1e vice-president, Generale Conferentie

DE CRISIS IN EDEN

In de hof van Eden stonden twee bijzondere bomen, elk door God geplant voor een bepaald doel. De eerste was de boom des levens met genezende kracht, een bron van jeugd en onsterfelijkheid, terwijl de tweede de boom was, die de kennis van goed en kwaad zou geven. Eva at van de vrucht van deze tweede boom, toen ze “door de slang werd misleid, met de gedachte dat er iets was achtergehouden, wat hen wijs zou maken, net als God. In plaats van God te geloven en te vertrouwen, wantrouwde ze fundamenteel Zijn goedheid en koesterde de woorden van Satan.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, blz. 40.

“Hier stelde de vader der leugen zijn bewering in directe tegenspraak met het uitgedrukte woord van God. Satan verzekerde Eva, dat ze onsterfelijk was geschapen en dat er geen mogelijkheid was, dat ze zou sterven. Hij vertelde haar, dat God wist, dat als zij en haar man van de boom der kennis zouden eten, hun

begrip verlicht, verruimd en veredeld zou worden, waardoor ze gelijk zouden worden aan Hemzelf.” – *Confrontation*, blz. 13.

“Na Adams overtreding verbeelde hij zich eerst, dat hij de opkomst naar een nieuw en hoger bestaan voelde. Maar al snel maakte de gedachte aan zijn overtreding hem bang. De lucht, die een milde en gelijkmatige temperatuur had gehad, leek hen af te koelen. Het schuldige paar had een gevoel van zonde. Ze voelden angst voor de toekomst, een gevoel van gebrek, een naaktheid van ziel. De zoete liefde, vrede en gelukkige, tevreden gelukzaligheid leken van hen verwijderd, en in plaats daarvan kwam er een gebrek aan iets over hen heen, dat ze nog nooit eerder hadden ervaren. Toen richtten zij hun aandacht voor het eerst op het uiterlijke. Ze waren niet gekleed, maar waren met licht omhangen, net als de hemelse engelen. Dit licht, dat hen had omhuld, verdween. Om het gevoel van gemis en naaktheid, dat zij beseften, te verlichten,

werd hun aandacht erop gericht een bedekking voor hun vormen te zoeken; want hoe konden zij het oog van God en onbeklede engelen ontmoeten?

Hun misdaad staat nu in het ware licht voor hen. Hun overtreding van Gods uitdrukkelijke gebod krijgt een duidelijker karakter. Adam berispte de dwaasheid van Eva door zijn zijde te verlaten en door de slang te worden misleid. Ze vleiden zichzelf allebei, dat God, die hen alles had gegeven om hen gelukkig te maken, hun ongehoorzaamheid wel zou verontschuldigen, vanwege Zijn grote liefde voor hen, en dat hun straf toch niet zo verschrikkelijk zou zijn.” –The Spirit of Prophecy, vol. 1, blz. 41.

Nu ontwikkelde zich een nieuwe neiging in hun wezen. Een zwak voor het kwaad was gevormd, een neiging die hen nu tot slaaf maakte. Ze hadden geëxperimenteerd met een nieuw hoogtepunt van zondigheid. Een nieuw hoogtepunt van kennis om verkeerd te doen. “Zo werkte Satan aan Adam en Eva, tot Gods beperking werd verbroken, en hun opvoeding onder de leermeester der leugen begon, zodat zij die kennis zouden verkrijgen, die God hun had geweigerd, de gevolgen van de zonde te kennen.” –Bijbelcommentaar, blz. 6.

VÓÓR DE ZONDVLOED

“Het mensdom had nog veel van zijn oorspronkelijke kracht behouden... Er waren vele reuzen, krachtige, grote mannen, befaamd om hun wijsheid en verstand in het uitdenken van de mooiste kunstwerken; maar hun schuld en ongerechtigheid waren evenredig met hun vaardigheid en verstandelijke bekwaamheid.

God schonk deze mensen vele en rijke gaven; maar ze gebruikten Zijn gaven tot verheerlijking van zichzelf, en veranderden deze in een vloek door hun aandacht te bepalen bij de gaven in plaats van bij de Gever...

Daar ze geen verlangen koesterden God te kennen, kwamen ze ten slotte ertoe Zijn bestaan te loochenen, en in plaats van God de natuur te vereren. Ze verheerlijkten het menselijk vernuft, aanbaden de werken hunner handen, en leerden hun kinderen zich neer te buigen voor gesneden beelden...

De mensen banden God uit hun gedachten en aanbaden de voortbrengselen van hun eigen verbeelding; het gevolg was, dat ze steeds dieper zonken... Als de geest zich nooit verheft boven het peil der menselijkheid, als hij zich niet in geloof richt op Gods oneindige wijsheid en liefde, zal de mens gedurig dieper zinken... God had de mens Zijn geboden gegeven als een leefregel, maar Zijn wet was overtreden, en alle denkbare zonden werden bedreven. De boosheid van de mensen werd in het openbaar bedreven, gerechtigheid werd met voeten getreden, en het geschrei der verdrukten steeg op tot de hemel.” – Patriarchen en Profeten, blz. 61-62.

Later onderzochten ze de verboden kennis van verkeerde huwelijksrelaties:

“Veelwijverij was al vroeg ingevoerd, in strijd met Gods voorschriften in het begin. De Heere gaf aan Adam één vrouw, en toonde hierdoor Zijn bedoeling

in dit opzicht. Maar na de zondeval verkozen de mensen hun eigen zondige lusten te volgen; en bijgevolg namen misdaad en ellende hand over hand toe. Er was geen eerbied voor het huwelijk, of voor het bezit van de ander. Wie de vrouw of de bezittingen van zijn naaste begeerde, nam deze met geweld, en mensen beroemden zich op hun daden van geweld. Ze schepten behagen in het doden van dieren, en het gebruik van dierlijk voedsel maakte hen wreder en bloeddorstiger, tot ze ten slotte het menselijk leven niet langer als waardevol beschouwden.” –Patriarchen en Profeten, blz. 62-63.

Het onderzoek van deze verboden kennis van seksualiteit eindigde niet alleen bij veelwijverij. “Als er één zonde boven de andere bestond, die de vernietiging van het geslacht door de zondvloed tot gevolg had, dan was het de fundamentele misdaad van de samensmelting van mens en dier, die het beeld van God ontsierde en overal verwarring veroorzaakte. God was van plan om door een vloed, dat machtige, langlevende geslacht te vernietigen, dat vóór hem hun levenswijze had verdorven.” –The Spirit of Prophecy, vol. 1, blz. 69.

De zoektocht naar nieuwe en voortschrijdende kennis ging door. Maar de kennis, waarnaar ze dorstten, werd uitgevonden door de vader der leugen. Al snel was elke verbeelding van hun hart voortdurend alleen maar slecht, dus zei de Heer tegen Noach: ‘Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen; want de aarde is door hen vervuld met wrevel; en zie, Ik zal hen met de aarde verderven’ (Genesis 6:13). Niemand ontsnapte aan de gevolgen van hun verkeerde gebruik van kennis. Allen stierven behalve Noach en zijn gezin.

DE TOREN VAN BABEL

Nadat het water van de vloed was gezakt, “en zij, die hun Schepper wensten te vergeten en de beperkingen van Zijn wet wilden afwerpen, ergerden zich steeds aan de leer en het voorbeeld van hun metgezellen, die God vreesden, en na verloop van tijd besloten ze zich te scheiden van de aanbidders van de ware God...

Ze maakten plannen voor de bouw van een stad, waarin een toren zou staan van een dusdanige hoogte, dat deze de bewondering van de wereld zou opwekken. De bedoeling was, dat God weet alles, wat wij ooit gedaan hebben, maar Hij weet ook, wat wij ooit gedacht hebben.

God weet absoluut alles van ons.

loedvergieten. Bliksemen van de hemel verwoestten het bovenste deel van de toren als bewijs van Gods ongenoegen, en deden dit ter aarde storten. De mensen moesten bekennen, dat er een God in de hemel is.” –Patriarchen en Profeten, blz. 90-91.

IN DE WILDERNIS

Toen God Zijn volk uit Egypte bevrijdde, erkenden de Egyptenaren, inclusief Farao, dat de God van Israël machtig en een levende God is. De Israëlieten waren op wonderbaarlijke wijze uit hun slavernij verlost om van hen vrije, gelukkige en gezonde mensen te maken, die alleen Hem zouden dienen. Hij gaf hun wetten om hen te besturen en statuten om hun geestelijke pad te leiden. Hij leidde hen veertig jaar lang de woestijn in in

plaats van hen in twee weken rechtstreeks naar Kanaän te leiden, om hun karakter te testen en hen meer over het karakter van God te laten weten.

Toen zij de berg Sinai bereikten, gaf de Heer Mozes de Tien Geboden. Terwijl ze wachtten op de terugkeer van Mozes van de berg, werden de Israëlieten rusteloos en nerveus over de reden waarom de komst van Mozes werd uitgesteld. Ze waren vastbesloten om niet verder te gaan naar het beloofde land, maar zich terug te trekken naar Egypte en uiteindelijk besloten ze een standbeeld te maken van een gouden kalf als hun god om hen te leiden. Omdat Aäron de tweede bevelhebber was, eisten de mensen dat hij het zou doen.

“Aäron vreesde voor zijn eigen veiligheid; en in plaats van edelmoedig op te komen voor de eer van God, gaf hij toe aan de eisen van de menigte... Hij maakte een gegoten kalf, in navolging van de goden van Egypte. Het volk riep uit: ‘Dit zijn uw goden, Israël, die u uit het land Egypte hebben geleid.’ En Aäron stond deze belediging aan het adres van Jehova laaghartig toe. Hij deed meer. Toen hij zag met welke voldoening de gouden god werd ontvangen, bouwde hij er een altaar voor en riep uit: ‘Morgen is een feest voor de Heer’ ... Onder het voorwendsel, dat ze ‘een feest voor de Heer’ hielden, gaven ze zich over aan gulzigheid en losbandige feestvreugde.” –Conflict and Courage, blz. 97.

In plaats van hun geloof gedurende deze wachttijd te richten op de kennis en trouw aan de ware God, keerden zij zich tot de aanvaarding van de kennis van de valse god. Ze maakten er een feest van, dat uitmondde in de verboden kennis van gulzigheid, losbandigheid en feestvreugde. De liefde voor plezier vermomd door een “vorm van godsvrucht”! Een godsdienst, die het mogelijk maakt dat mensen, terwijl ze de rituelen van aanbidding in acht nemen, zich wijden aan zelfzuchtige of sensuele bevrediging, was in de dagen van Israël aangenaam voor de menigte. En er was de volgzame Aäron, die, terwijl hij een gezagspositie bekleedde in de gemeente, zich overgaf aan de verlangens van de niet-gewijden, en hen zo tot zonde aanmoedigde.

Op het hoogtepunt van hun wilde, losbandige viering arriveerde Mozes bij het kamp met de twee stenen tafelen en zag Israël het gouden kalf aanbidden. Zijn woede werd enorm aangewakkerd, en hij gooide de stenen tafelen neer, brak ze, verbrandde het gouden kalf, vermaalde het tot poeder, strooide het in een beek en liet de mensen ervan drinken om de volslagen waardeloosheid van de valse god te tonen, die zij hadden aanbeden.

Keer op keer werd de neiging herhaald om de kennis van de vader der leugen te aanvaarden. In dit geval negeerde het volk de almachtige God en koos ervoor om in plaats daarvan het verwrongen idee te aanvaarden dat een stomme, onbeweeglijke, gegoten, bewerkte Egyptische god hen terug naar Egypte zou kunnen leiden. We kunnen hier zien, dat dergelijke kennis in vernietiging eindigde.

BIJ DE KOMST VAN DE MESSIAS

“De Hebreëen waren het uitverkoren volk van God. Het was hun gemeenschappelijke hoop, dat

de Messias zou komen om hen te bevrijden van de slavernij van de Romeinse macht. Het ware doel van de zending van de Heiland werd echter bekend gemaakt door de diensten in het heiligdom. Elk offer was een voorafschaduw van de komst van de Verlosser. Het paschalam en de diensten wezen naar Christus. Bij het aanschouwen van deze diensten zouden degenen, die een ware kennis van God verlangden, beseffen, dat Hij kwam om zijn volk van hun zonden te redden.

De profeten hebben hierover door de eeuwen heen veel details onthuld, en de Joodse leiders waren niet onwetend van de wonderbaarlijke geboorte van Christus. Ze hadden het nieuws gehoord van de herders en de bijzondere komst van de Magiërs. Ze hadden Jezus in de synagoge ontmoet, toen Hij twaalf was en waren verbaasd over Zijn kennis van de profetie, ondanks het feit dat Hij geen enkele rabbijnse school bezocht. Zij zagen, dat Zijn bediening gekenmerkt werd door goddelijke genezing en bovennatuurlijke kracht. Ze hoorden Hem beweren de grote IK BEN te zijn en de tempel tweemaal met groot gezag te reinigen. De Messias was inderdaad gekomen, maar zij slaagden er niet in Hem te ontvangen, omdat zij de kennis aanvaardden die door de vader van de leugen was uitgevonden. Zij hielden vast aan het idee, dat de komende Messias uit een rijke familie moest komen, van koninklijke afkomst en hoogopgeleid moest zijn. In hun gedachten leek Jezus niet aan al deze vereisten te voldoen. Ze verachtten Hem, verwierpen Hem en haatten Hem tot in de kern. Dat versnelde hun beslissing om Hem te kruisigen. Hun satanische kreten: ‘Zijn bloed kome over ons en onze kinderen’, werden weerspiegeld in de verschrikkelijke ramp, die hun stad en tempel vier decennia later overkwam, allemaal vanwege de onjuiste en fatalistisch veronderstelde kennis van het verkeerd identificeren van de Messias!”

IN ONZE TIJD

De zoektocht naar destructieve kennis is in onze tijd zelfs nog wijdverbreider geworden. De Heer zond in Zijn barmhartigheid de boodschappen van de drie engelen om het eeuwige evangelie te laten horen, voordat de grote dag des Heren zal komen. Eén van hun speciale boodschappen is: ‘Vreest God en geeft Hem heerlijkheid; want de ure van Zijn oordeel is gekomen; en aanbidt Hem, Die de hemel en de aarde en de zee en de fonteynen der wateren gemaakt heeft’ (Openbaring 14:7).

Kort na de eerste verkondiging van deze boodschap stuurde Satan een afgezant om te proberen de kennis te vernietigen, dat God de Schepper van het universum is. In 1859 schreef Charles Darwin, een Engelse wetenschapper, een boek, *On the Origin of Species by Means of Natural Selection, or the Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life*, dat de basis legde voor de evolutietheorie, waarin werd beweerd, dat alle soorten zijn geëvolueerd, in plaats van geschapen te zijn. Tragisch genoeg hangen de meeste onderwijsinstellingen vandaag de dag, van basisscholen tot universiteiten, dit idee aan.

Satan heeft ook een andere denkrichting uitgevonden, die het bestaan van God volledig

ontkent: Atheïsme is de afwezigheid van geloof in welke godheid dan ook, of zelfs in het bestaan van godheden. Deze filosofie werd in de 18e eeuw gepromoot tijdens het zogenaamde ‘Tijdperk van de Verlichting’. De politieke beweging, die dit concept omarmde, culmineerde in de wetteloosheid van de Franse Revolutie. Toch belijden naar schatting nog steeds 450 à 500 miljoen mensen het Atheïsme.

Satan was nog steeds niet tevreden met zijn uitvindingen, dus introduceerde hij ook het Pantheïsme, het geloof dat de werkelijkheid, het universum en de kosmos in wezen de goddelijkheid zelf zijn en dat dit, als allerhoogste bovennatuurlijke wezen of bestaan, zich sinds het begin van de mensheid nog steeds uitbreidt en schept, of dat alle dingen een allesomvattende, alomtegenwoordige god of godin vormen, waarbij het universum zelf een manifestatie van godheid is die alle astronomische objecten omvat. Dit idee sloop in het eerste Adventistische kerkgenootschap via Dr. John Harvey Kellogg, waardoor meer dan 4.000 gemeenteleden het geloof verlieten, waaronder veel predikanten en leraren.

Een andere denkrichting die door Satan is uitgevonden, is het zogenaamde Hyperianisme. Het leert, dat “u goddelijk bent. U wordt god. Er is geen scheppende god om voor te buigen. Naast de materie bestaat er een immaterieel domein: de bronrealiteit. U kunt een gebroken glimp van deze wereld opvangen in psychedelische toestanden, frequentietoestanden...

Door de reduceerklep van de hersenen los te draaien, kunt u de innerlijke gebieden van de geest en de god daarin verkennen.” –<https://www.iamhyperian.com/youaregod/>

Naast het heidendom heeft Satan nog veel subtielere vormen van religie uitgevonden om te proberen de uitverkorenen te misleiden. Hij weet, dat de laatste overblijvende gemeente de enige gemeente van God op deze planeet aarde is. Deze gelovigen schudt hij door elkaar om aparte, afzonderlijke groepen te vormen om het eerlijke volk van God in verwarring te brengen. God heeft ons echter een duidelijke persoonskaart gegeven van Zijn gemeente in de tijd van het einde.

“De verschillende partijen van belijdende Advent gelovigen hebben alle een weinig van de waarheid, maar God heeft al deze waarheden gegeven aan Zijn kinderen, die voorbereid worden op de dag des Heeren. Hij heeft hun ook waarheden gegeven, welke geen van deze partijen kennen en ook niet zullen verstaan.” –Eerste Geschriften, blz. 143.

CONCLUSIE

Vanaf de tijd van Adam tot nu toe heeft Satan de mensheid altijd verdorven soorten kennis geïndoctrineerd en gezegd dat u niet zult sterven, dat u een god zult worden, dat u een god bent, dat de natuur God is en dat de duivel niet bestaat. Het is verbazingwekkend op te merken, dat veel geleerde mensen dit daadwerkelijk aannemen. Bent u bereid een dergelijk idee aan te nemen? Degenen, die de leugens van Satan geloven, zullen grotere waanvoorstellingen krijgen, en als we kiezen voor de kennis, die door Satan is uitgevonden, zullen we uiteindelijk het zekere resultaat van vernietiging oogsten. (Zie Maleáchi 4:1).

“Op die dag zal de terugblik droevig zijn, als de mensen oog in oog staan met de eeuwigheid. Het gehele leven zal zich voor hun blik ontrollen, zoals het is geweest. De genoegens van de wereld, rijkdom en eer zullen dan niet belangrijk schijnen. De mensen zullen zien, dat alleen de gerechtigheid, die zij veracht hebben, waarde heeft. Zij zullen zien, dat zij hun karakter hebben gevormd onder de bedrieglijke verleidingen van de Satan. De gewaden, die zij hebben gekozen, zijn het teken van hun trouw aan de eerste grote afvallige. Dan zullen zij de gevolgen van hun keus beseffen. Zij zullen weten wat wil zeggen Gods geboden te overtreden.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 195-196.

Maar in plaats daarvan wil de Heer dat wij Hem persoonlijk kennen. De psalmist zegt: ‘Smaakt en ziet, dat de Heere goed is’ (Psalm 34:9). Hij wil, dat wij alleen onze Schepper aanbidden, die verklaart: ‘Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben’ (Exodus 20:3). Door dit te doen kunnen wij eeuwig leven hebben. Jezus legde uit dat ‘dit het eeuwige leven is, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt’ (Johannes 17:3). Naarmate onze kennis van Hem dieper wordt, kunnen we Zijn liefde voor ons waarderen en Hem onze uiterste dienst bewijzen. Op een dag zal Hij ons uitnodigen om de poorten van die stad binnen te gaan en om ons de vrucht van de boom des levens aan te bieden en ons ware kennis te schenken.

“Alle schatten van het universum zullen openstaan voor de studie van Gods verlost... Op alle dingen, van de kleinste tot de grootste, staat de naam van de Schepper geschreven, en in alles wordt de rijkdom van Zijn macht getoond.

En de jaren van de eeuwigheid zullen, naarmate ze voortschrijden, rijkere en nog glorieuzere openbaringen van God en van Christus brengen. Naarmate de kennis vooruitgaat, zullen ook liefde, eerbied en geluk toenemen. Hoe meer mensen over God leren, des te groter zal hun bewondering voor Zijn karakter zijn.” –*God’s Amazing Grace*, blz. 368.

Moge de Heer u wonderbaarlijk zegenen tijdens deze Gebedsweek! Amen.

Zondag,
3 december 2023

KENT GOD U?

Door Joan Selvi Alwin
Bewerker voor de Tamil-taal, India

God is alwetend: De Inspiratie vertelt ons, dat God alles weet of 'alwetend' is. 'Want indien ons hart ons veroordeelt, God is neerder dan ons hart en Hij kent alle dingen' (1 Johannes 3:20). Dit betekent, dat Hij volmaakte kennis van alle dingen heeft. Hij hoeft niets te leren en Hij hoeft de dingen niet te beredeneren. God weet alles, wat er zal gebeuren en wat er is gebeurd. Zijn alwetendheid betekent, dat Hij volmaakte kennis heeft, volmaakt begrip en volmaakte wijsheid. Omdat God de bron is van alle begrijpelijkheid van de schepping, bestaat Zijn aard uit alle kennis. Wij zijn naar Zijn beeld geschapen, dus Hij kent ons zeker. God kijkt naar ieder van ons. 'Want Hij schouwt tot aan de einden der aarde, Hij ziet onder al de hemelen' (Job 28:24).

God kent ons, voordat wij bekend zijn: Koning David zei: 'Uw ogen hebben mijn ongevormde klomp gezien; en al deze dingen waren in Uw boek geschreven, de dagen als zij geformeerd zouden worden, toen nog geen van die was' (Psalm 139:16).

God zei tegen Jeremia: 'Eer Ik u in moeders buik formeerde, heb Ik u gekend; en eer gij uit de baarmoeder voortkwaamt, heb Ik u geheiligd; Ik heb u de volken tot een profeet gesteld' (Jeremia 1:5).

We lezen ook in 1 Kronieken 22:9, dat de levensomstandigheden van koning Salomo van tevoren bij God bekend waren.

De Heer gaf Josia zijn naam 32 jaar vóór zijn geboorte en profeteerde, dat hij een van de weinige koningen zou zijn, die God zou gehoorzamen en zou doen wat goed was in Zijn ogen (1 Koningen 13:2).

Abraham kreeg van God de belofte, dat er volkeren uit hem zouden voortkomen, maar hij had op dat moment geen kinderen; zijn vrouw Sarai was onvruchtbaar. Ze wachtten 25 jaar op de geboorte van het beloofde kind Isaak. Sara dacht, dat ze Gods profetie kon "helpen" in vervulling te gaan door haar dienstmaagd Hagar aan Abraham te geven om een kind te verwekken. Hoewel dat niet Gods plan was, troostte Hij Hagar in Zijn barmhartigheid toch met een profetie, die in vervulling ging (Genesis 16:12).

Toen Abraham 99 jaar oud was, beloofde God Zijn langverwachte kind. 'En God zeide: Voorwaar, Sara, uw vrouw, zal u een zoon baren, en gij zult zijn naam noemen Izak; en Ik zal Mijn verbond met hem oprichten, tot een eeuwig verbond voor zijn zaad na hem' (Genesis 17:19).

De geboorte van Johannes de Doper was eveneens geprofeteerd (Lukas 1:13).

De geboorte van Christus was van tevoren aangekondigd, toen de engel des Heren aan Maria verscheen: 'En de engel zeide tot haar: Vrees niet, Maria, want gij hebt genade bij God gevonden. En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en

zult Zijn naam noemen Jezus. Deze zal groot zijn, en de Zoon van de Allerhoogste genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem de troon van zijn vader David geven' (Lukas 1:30-32). De Heer, die alles wist, voordat ze geboren waren, kent ook ieder van ons.

God kent onze gedachten: God weet alles wat we ooit hebben gedaan, maar Hij weet ook alles wat we ooit hebben gedacht. God weet absoluut alles over ons. De psalmist zei: 'Gij weet mijn zitten en mijn opstaan, Gij verstaat van verre mijn gedachten' (Psalm 139:2). We kunnen onze gedachten voor anderen verbergen en hen zelfs over onze gedachten misleiden door opzettelijk te liegen. Maar wij kunnen niets voor God verbergen. De Bijbel zegt: 'Er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem; maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen van Hem, met Wie wij te doen hebben' (Hebreeën 4:13).

God is de God van kennis: Het gebed van Hanna, de moeder van Samuël, luidde: 'Maakt het niet te veel, dat gij hoog, hoog zoudt spreken, dat iets hard uit uw mond zou gaan, want de Heere is een God der wetenschappen, en Zijn daden zijn recht gedaan' (1 Samuël 2:3).

Koning David zei: 'Gij bezet mij van achteren en van voren, en Gij zet Uw hand op mij. De kennis is mij te wonderbaar, zij is hoog, ik kan er niet bij' (Psalm 139:5-6).

God kent de toekomst: God weet alles wat er zal gebeuren. De Heer heeft gezegd: 'Die van den beginne aan verkondigt het einde, en van ouds af de dingen, die nog niet geschied zijn; Die zegt: Mijn raad zal bestaan, en Ik zal al mijn welbehagen doen' (Jesaja 46:10).

God profeteerde over de toekomst van Abraham in Genesis 18:18, over Benhadad, koning van Syrië (2 Koningen 8:9), Hizkia (2 Koningen 20:1) en Salomo (1 Koningen 5:5). De Heer, die de toekomst van deze mensen kent, zou zeker ook onze toekomst kennen. Laten we ons dus onderwerpen aan Zijn wijsheid.

God hoort onze gebeden: 'Mozes dan riep tot de Heere, zeggende: O God, heel haar toch!' (Numeri 12:13). De Heer hoorde het gebed van Mozes en Mirjam werd genezen van melaatsheid.

Toen koning Hizkia doodziek was en de profeet Jesaja bevestigde dat hij zou sterven, bad de koning tot de Heer, die medelijden met hem had en zijn leven verlengde (2 Koningen 20:3-6).

De zon stond stil en de maan bleef staan (Jozua 10:12-14) als antwoord op Jozua's gebed. De God, die de gebeden van deze trouwe mensen heeft gehoord, zal ook onze gebeden horen.

In een tijd van levensbedreigende crisis hoorde God de gebeden van Esther en bevrijdde Zijn volk.

God kent ons bij naam: God noemde mensen bij naam in de Schrift. Er zijn voorbeelden waar Hij hen aansprak bij hun naam, Jakob, Mozes, Jozua, Samuël en Saulus van Tarsus (Jesaja 43:1; Exodus 3:4; 1 Samuël 3:10; Handelingen 9:4).

God gaf namen aan mensen: Hij zei tegen een beroemde patriarch: 'En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram, maar uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld tot een vader van menigte der volken' (Genesis 17:5).

Sara: Abraham was niet alleen het lid van zijn gezin, die een naamsverandering van God ontving.

Zijn vrouw kreeg deze ook. 'Nog zeide God tegen Abraham: Gij zult de naam van uw vrouw Sarai, niet Sarai noemen, maar haar naam zal zijn Sara' (Genesis 17:15). Zij zou een moeder van volkeren zijn en koningen zouden uit haar geboren worden.

Jakob: Jakob kreeg ook een nieuwe naam van de Heer. De engel zei: 'Uw naam zal voortaan niet Jakob heten, maar Israël; want gij hebt u vorstelijk gedragen met God en met de mensen, en hebt overmocht' (Genesis 32:28).

Maher-schalal, Chaz-Baz: De profeet Jesaja had een zoon, die God een naam had gegeven, een naam die ook deel uitmaakte van een profetie. Toen de vrouw van Jesaja een zoon baarde: 'Toen zeide de Heere tot mij: Noem zijn naam Maher-schalal, Chaz-Baz' (Jesaja 8:3).

Jizreël: De eerstgeboren zoon van de profeet Hoséa kreeg van God een betekenisvolle naam: 'En de Heere zeide tot hem: Noem zijn naam Jizreël; want nog een weinig tijds, zo zal Ik de bloedschulden van Jizreël bezoeken over het huis van Jehu, en zal het koninkrijk van het huis van Israël doen ophouden' (Hoséa 1:4).

Lo-Rucháma: Ook de dochter van de profeet Hoséa was iemand, die een symbolische naam van de Heer ontving: 'Hij zeide tot hem: Noem haar naam Lo-Rucháma, want Ik zal Mij voortaan niet meer ontfermen over het huis Israëls; maar Ik zal ze voorzeker wegvoeren' (Hoséa 1:6).

Lo-Ammi: De tweede zoon van de profeet Hoséa werd door God genoemd: 'En Hij zeide: Noem zijn naam Lo-Ammi, want gij zijt Mijn volk niet, zo zal Ik ook de uwe niet zijn' (Hoséa 1:9). God heeft een doel met een ieder van ons door ons een naam te geven.

God spreekt op veel manieren tot ons: God is almachtig. Hij is alomtegenwoordig. Hij is onovertroffen. De Bijbel staat vol met verhalen over God, die tot individuen, families en naties spreekt. In het verleden sprak Hij op veel verschillende manieren en dat geldt ook vandaag de dag. God spreekt tot alle mensen door Zijn schepping. 'Want Zijn onzienlijke dingen werden, van de schepping der wereld aan, ... verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn' (Romeinen 1:20). 'De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspanseel verkondigt het werk Zijner handen. De dag aan de dag stort overvloedig spraak uit, en de nacht aan de nacht toont wetenschap' (Psalm 19:2-3). God communiceerde in het verleden met Zijn volk door engelen, profeten, dromen, visioenen, wonderen en zelfs door een ezel. De ezel opende zijn mond en sprak tot Bileam (Numeri 22:28).

God spreekt tot ons door Zijn Woord: Jezus is het Woord van God (Johannes 1:1). Het is één manier, waarop God ook nu persoonlijk en krachtig tot ons spreekt. Niet alleen moeten we een verbinding met God hebben door Zijn woord, maar we moeten ook bereid zijn om, wanneer dat nodig is, een antwoord te geven aan anderen, met zachtaardigheid en vreze (1 Petrus 3:15). Toen de duivel Jezus in de woestijn verleide, antwoordde de Heer op de verzoeken van de duivel door de waarheid uit Gods woord aan te halen. (Matthéüs 4:1-11). We moeten de waarheid leren, die gevonden wordt in het woord van God, het zwaard van de Geest, waarmee we de vijand van onze

ziel kunnen verslaan. Als we de hele wapenrusting van God aantrekken, kunnen we standhouden tegen de list van de duivel (Efeze 6:11). Het eren en gehoorzamen van Gods woord is de sleutel tot het horen van Gods stem. (Zie Johannes 14:21, 23).

God spreekt met een stille, zachte stem: Toen de profeet Elia ontmoedigd en terneergeslagen was, sprak God op een onverwachte manier tot hem. Soms zal God spreken door de wind, een aardbeving of een brand, maar meestal spreekt Hij met een stille, zachte stem, dus we moeten oplettend zijn. (Zie 1 Koningen 19:11-13).

God sprak door Zijn Zoon Jezus: God openbaarde Zichzelf volledig door de persoon, het karakter, de woorden, het gedrag en de werken van Zijn Zoon. Jezus openbaart God aan de mens door Zijn hele persoon. Hij onderwees de mensen in gelijkenissen, verhalen, aanschouwelijke lessen, en vooral door Zijn eigen voorbeeld van hoe men een goddelijk leven kan leiden. (Lees Hebreeënen 1:1-2; Markus 4:34; Matthéüs 7:3-5; Johannes 13:3-7).

God spreekt door de Heilige Geest: Toen Jezus op deze aarde was, sprak God door Hem tot de mensheid, en toen Jezus terugkeerde naar de Vader, werd de Heilige Geest gezonden om ons in alle waarheid te leiden om onze Trooster van God te zijn (Johannes 14:26). Gods Heilige Geest wordt uitgestort op iedereen, die gelooft en Jezus aanneemt als persoonlijke Verlosser en Hij zal ons in de hele waarheid leiden. Laten wij ons daarom onderwerpen aan de wil van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

God onderzoekt elk hart: David deed een beroep op zijn zoon: 'En gij, mijn zoon Salomo, ken de God uws vaders, en dien Hem met een volkomen hart en met een gewillige ziel. Want de Heere doorzoekt alle harten, en Hij verstaat al het gedichtsel der gedachten; indien gij Hem zoekt, Hij zal door u gevonden worden; maar indien gij Hem verlaat, Hij zal u tot in eeuwigheid verstoten' (1 Kronieken 28:9). Dit advies aan koning Salomo toont aan iedereen duidelijk, dat God onze verbeelding kent. Laten we heel voorzichtig zijn in al onze daden en gedachten.

De Heere God kijkt naar het hart: God zei tegen de profeet Samuël, dat hij David tot koning moest zalven, en legde uit, dat de uiterlijke verschijning niet het belangrijkste is; het is het hart, dat alleen Hij ziet. (1 Samuël 16:7).

Gods ogen zien alle dingen: De Schrift spreekt symbolisch over de ogen van God, die alle dingen zien. 'Want wat de Heere betreft, Zijn ogen doorlopen de ganse aarde, om zich sterk te bewijzen aan hen, wier hart volkomen is tot Hem' (2 Kronieken 16:9). 'Want Mijn ogen zijn op al hun wegen; zij zijn voor Mijn aangezicht niet verborgen, noch hun ongerechtigheid verholen van voor Mijn ogen' (Jeremia 16:17). 'Zou Hij, Die het oor plant, niet horen? Zou Hij, Die het oog formeert, niet aanschouwen?' (Psalm 94:9).

God weet, wat kwade mensen denken: 'Daarom dat Hij hun werken kent, zo keert Hij hen des nachts om, en zij worden verbrijzeld' (Job 34:25). Koning Nebukadnezar was trots op het bouwen van de grote stad Babylon door zijn macht. Toen de woorden nog in de mond waren, zei een stem uit de hemel, dat hij zeven jaar lang geen koning zou zijn en bij de wilde

dieren zou leven en gras zou eten als een os. (Lees Daniël 4:17-37). Later beseftte hij zijn zonde en keerde terug tot God.

God kent de gebeurtenissen op de aarde: De Heere God sprak tot Mozes vanuit de brandende braamstruik en God vroeg hem om Zijn volk uit Egypte te leiden en te redden uit de slavernij. 'En de Heere zeide: Ik heb zeer wel gezien de verdrukking van Mijn volk, dat in Egypte is, en hun geschrei gehoord, vanwege hun drijvers; want Ik heb hun smarten bekend' (Exodus 3:7). God let op alles, wat er op aarde gebeurt. Laten we niet moe worden en ons vertrouwen op de Heer stellen.

God weet de dingen uit het verleden: De apostel bevestigt: 'Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend' (Handelingen 15:18).

God is volmaakt in oordeel: Alleen God, die volmaakt is in kennis, zou bevoegd zijn om de mensheid te oordelen (2 Petrus 3:7). Wanneer mensen zich realiseren, dat ze op een dag voor een alwetende God zullen moeten staan, zou dit hen ertoe moeten aanzetten de manier, waarop zij hun leven leiden, te evalueren. Jezus zegt: 'Want uit uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en uit uw woorden zult gij veroordeeld worden' (Matthéüs 12:37).

God houdt Zijn belofte: God deed deze belofte aan Zijn volk. 'En gij zult mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart' (Jeremia 29:13). Als we Hem met heel ons hart zoeken, zullen we Zijn stem horen. God weet, wat er precies in het hart van ieder mens leeft. Als God ons kent, dan weet Hij, wat we doormaken in het leven. Wij zijn niet alleen en we worden niet vergeten. God kent de worstelingen, die we in het leven het hoofd moeten bieden. Hij kent onze verzoeken en onze gezinssituatie, en Hij heeft ons beloofd, dat Hij ons nooit zal verlaten of in de steek zal laten. (Deuteronomium 31:6; Johannes 3:16).

God is altijd bij Zijn kinderen in nood: Koning Darius was de heerser over Babylon en had Daniël als de eerste president aangesteld. Daniël geloofde in God en volgde het bevel van de Heer op. Jaloerse rivalen haalden de koning over om een wet uit te vaardigen, die iedereen verplichtte alleen hem te aanbidden, en als iemand die een andere God zou aanbidden, zou in de leeuwenkuil worden geworpen. Omdat Daniël drie keer per dag met open ramen tot God bad, zou het zeker zijn, dat hij in de leeuwenkuil geworpen zou worden. Maar de Heere God was met hem en Hij sloot de muilen van de leeuwen en beschermde Daniël (Daniël 6:21-22).

Koning Nebukadnezar maakte een gouden beeld in de provincie Babylon en nodigde iedereen met gezag uit om het beeld te komen inwijden. Iedereen, die zich niet zou buigen en het beeld aanbidden, zou in een brandende oven worden geworpen. Drie jonge Hebreeënen, die zich niet neerbogen om het beeld te aanbidden, werden in de brandende oven geworpen. De Heere God was met hen in de vurige oven en zij werden niet verbrand; het vuur had geen macht over hen (Daniël hoofdstuk 3).

God was met Mozes bij het leiden van de Israëlieten uit de Egyptische slavernij. Op wonderbaarlijke wijze verzorgde hij de mensen van water uit de rots en manna

uit de hemel. De Heere God scheidde de zee en het volk trok over op droog land (Exodus 14:16). Deze zelfde God bedekte vervolgens de vijand in de diepte van dezelfde zee en bracht redding voor Zijn volk. Hij is dezelfde God, die zelfs vandaag nog voor ons werkt. Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd. (Lees Exodus hoofdstuk 14).

Na de dood van Mozes liet God het volk over droge grond door de rivier de Jordaan trekken. De priesters, die de ark van het verbond van de Heer droegen, stonden standvastig op het droge midden in de Jordaan. (Lees Jozua hoofdstuk 3).

God was met Noach en zijn gezin en behoevde hen voor de vloed, want ze gehoorzaamden allemaal God. 'Daarna zeide de Heere tot Noach: Ga gij, en uw ganse huis in de ark; want u heb Ik gezien rechtvaardig voor Mijn aangezicht in dit geslacht' (Genesis 7:1). De vloed was veertig dagen op de aarde en alle vlees stierf en elk levend wezen werd vernietigd, maar God bewaarde Noach en zijn gezin. De Heer was met hen.

Abraham werd door God geroepen om Ur der Chaldeeën te verlaten. Hij gehoorzaamde onvoorwaardelijk de geboden van God en geloofde Zijn verbondsbelofte, dat zijn zaad een nieuwe natie zou worden. (Zie Genesis hoofdstuk 12). Net zoals God Zijn beloften aan Abraham deed en hield, heeft God ook beloften aan ons gedaan.

In Genesis 39:1-6 wordt Jozef door zijn eigen broers als slaaf verkocht. De Heere God was met Jozef in het onbekende land, waar hij de gunst verwierf van Potifar, die hem over zijn hele huishouden aanstelde. Uiteindelijk leidde God de omstandigheden om Jozef onderbevelhebber van Egypte te maken, vooral om de leiding te nemen over de voorbereidingen voor de komende hongersnood. (Lees Genesis 41:37-45). Jozef

wist, dat de Heer met hem was.

God was met Jona, toen hij in de buik van een gigantische vis zat. De Heer bewaarde hem daar en hoorde zijn gebed in zijn verdrukking. De vis braakte vervolgens Jona uit, die ermee instemde naar Ninevé te gaan en de hele stad te overtuigen zich te bekeren. Hoewel hij eerst niet had gehoorzaamd, had hij ook berouw, omdat hij zijn plicht had verzaakt. We moeten God onder alle omstandigheden gehoorzamen, wat God ons ook vraagt te doen; we moeten niet aarzelen om Zijn stem te gehoorzamen.

God roept iedereen van ons: De Heere God vraagt niet zomaar iets van ons. Hij vraagt naar ons hart: 'Mijn zoon, geef Mij uw hart, en laat uw ogen Mijn wegen bewaren' (Spreuken 23:26). En de Heer vraagt ons om Zijn geboden en de woorden van de Schriften te volgen, zodat we de stem van God kunnen horen. Wij moeten tijd met Hem doorbrengen. Hoe meer we met Hem zijn, hoe beter we Zijn stem zullen kennen. 'Doch uw ogen zijn zalig, omdat zij zien, en uw oren, omdat zij horen' (Matthéüs 13:16). Naarmate we groeien in geloof, zullen we Gods stem leren horen. Jezus zei: 'Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken ze, en zij volgen Mij' (Johannes 10:27). We moeten God vragen om ons alles te openbaren, wat onze verbinding met Hem belemmert, en Hem dan gehoorzamen. Daarvoor moeten we over de Schriften nadenken. We moeten onszelf beschikbaar stellen voor God door gebed en aanbidding. Laten we toch in Zijn aanwezigheid blijven. De Heer zegt: 'Laat af en weet, dat Ik God ben; Ik zal verhoogd worden onder de heidenen, Ik zal verhoogd worden op de aarde' (Psalm 46:11). Laten we zuiver, trouw en standvastig blijven, en bedenken, dat ons karakter in de boeken van de hemel wordt afgedrukt. Amen.

God weet alles, wat wij ooit gedaan hebben, maar
Hij weet ook, wat wij ooit gedacht hebben.
God weet absoluut alles van ons.

Woensdag,
6 december 2023

DE ECHTE OORZAAK VAN DE PROBLEMEN

Door Arcadi Mangul

Predikant Moldavië

‘Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen’ (Johannes 16:33).

Kunt u zich een leven zonder problemen voorstellen? Om ons zoiets voor te stellen is moeilijk voor ons, we zijn geboren in een wereld van zonde. Maar voor mij, sinds het moment, dat ik van dichtbij en voor het eerst de liefde van God begon te kennen, ben ik gefascineerd geweest om te zien, dat een wereld zonder problemen geen sprookje is, maar eerder een project, dat inderdaad bestaat, gerealiseerd door God.

DE WORTEL VAN HET PROBLEEM

Als er over problemen gesproken wordt, bedoelen we bitterheid, verdriet, lijden, belediging, ongenoegen, pijn, enz. Deze problemen worden vaak veroorzaakt door de zondige daden van mensen, opzettelijk of onopzettelijk. Hun daden brengen, omdat de zonde een controlerende macht in hun leven is, veel van het ongeluk met zich mee in onze wereld. Een geïnspireerde passage in het boek *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen* legt het goed uit: “Door het te wagen, de wil van God op één punt te veronachtzamen, openen onze stamhouders de sluisdeuren der ellende voor de wereld, En een ieder, die hun voorbeeld volgt, zal hetzelfde resultaat oogsten. De liefde van God ligt ten grondslag aan ieder gebod van Zijn wet, en hij die van het gebod afwijkt, bewerkt zijn eigen ongeluk en ondergang.” – *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 51.

Zonde is dus niet slechts een juridische term, wat wetsovertreding betekent. Het is ook het begin van een complex proces, wat veel problemen veroorzaakt niet alleen voor de persoon, die er een vliegende start mee heeft gemaakt, maar ook voor degenen die zijn gekoppeld aan de actie.

ZONDE IS NIET GODS UITVINDING

De meeste mensen lijken te denken, dat God verantwoordelijk is voor het verschijnen van zonde in het universum. In dit geval worden de volgende valse argumenten aangevoerd:

-Zonde is wetsovertreding. God is de Auteur van de wet. Dus als de wet niet bestond, bestond er geen zonde.

-God schiep Lucifer, die de eerste was, die zondigde. Als Lucifer niet bestond, zou zonde ook niet bestaan.

Zulke ideeën zijn vals. De inspiratie toont duidelijk: “God heeft het kwaad niet geschapen. Hij maakte alleen het goede, dat gelijk was aan Hemzelf... Kwaad, zonde en dood ... zijn het resultaat van ongehoorzaamheid, waarvan de oorsprong was in Satan.” – *The Review and Herald*, 4 augustus 1910.

Als we het goed begrijpen, kunnen we het werkelijke doel van Gods wet bevatten en de waarde ervan voor ons, omdat de wet ons gegeven is, zodat we de zonde kunnen ontdekken, herkennen en aanpakken. Zoals hierboven vermeld, definieert Gods wet zonde als een term, maar het proces kan ook bestaan buiten de wet. Laten we gewoon een voorbeeld geven. Het 6e gebod zegt: ‘Gij zult niet doodslaan’ en de 7e gebod zegt: ‘Gij zult niet echtbreken’. Als deze twee geboden niet zouden zijn inbegrepen in de wet, zou dat niet betekenen, dat het goed is te doden en te echtbreken, dus mensen zouden nog steeds niet gelukkiger zijn, als ze die dingen deden.

Zo begrijpen wij, waarom God ons voor problemen wil behoeden, Hij stelt ons voor om in overeenstemming met Zijn heilige wet te leven. Wij kunnen zien, waarom de Heilige Schrift ons deze gids geeft om de keten te doorbreken van de zonde en deze te vermijden.

‘Daarom dan ook, alzo wij zo’n grote wolk der getuigen rondom ons hebben liggende, laat ons afleggen alle last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met

lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is' (Hebreeën 12:1).

Maar het hoogtepunt van onze menselijke dwaasheid is, dat we de problemen vermijden tegen elke prijs en we klagen over de vervelende situatie, die wij hebben, terwijl wij tegelijkertijd de zonde blijven liefhebben en deze start juist de processen, die moeilijkheden veroorzaken voor onszelf en voor anderen om ons heen.

EGOÏSME

God is liefde. Dit omschrijft volledig onze Schepper. God is niet egoïstisch. De mens werd naar Gods beeld geschapen, naar Gods gelijkenis. Maar de allereerste verandering, die plaatsvond, toen de zonde binnenkwam, was de vervanging van liefde met egoïsme:

"De mens had heel in het begin zuivere mogelijkheden en een evenwichtige geest. Hij was een volmaakt wezen en leefde in harmonie met God. Zijn gedachten waren rein, zijn doelstellingen verheven. Maar door zijn ongehoorzaamheid werden zijn krachten aangetast. Zelfzucht nam de plaats in van liefde." –*Schreden naar Christus*, blz. 19.

De basis van de meeste problemen is zelfzucht. Het zorgt ervoor, dat een mens zich voelt, alsof hij alles is en alles is alleen voor hem. Met als resultaat, deze houding verandert hem in een overheerser en onderdrukker. Als we de Bijbel zorgvuldig bestuderen, ontdekken we deze koers van handelen. Na de overtreding waren Adam en Eva geneigd iemand anders te beschuldigen om te proberen aan hun zekere veroordeling te ontsnappen. Kaïn doodde Abel ook om deze reden. Judas veroorzaakte onheil onder de discipelen en verraadde zelfs de Heiland uit zelfzuchtige motieven. Tegenwoordig is egoïsme nog steeds het probleem in de wereld als geheel, en deze is niet beperkt tot alleen daar. Zelfs de gemeente is verlamd door egoïsme.

Wat de positie, achtergrond, geloof, of leeftijd ook is, er draait zoveel rond de bevrediging en het verlangen van verdorven harten. Waar dan ook egoïsme woont, verdwijnen liefde, vrede, vergeving, begrip, nederigheid, en zachtmoedigheid, en als gevolg verschijnen liefde voor plezier, verlangen naar winst, hebzucht, haat, onbegrip, angst en ontevredenheid. Zo'n zelfzuchtige loop van handelen is voorbestemd voor zelfvernietiging. Maar in duidelijk contrast hiermee kunnen we begrijpen, hoe onbaatzuchtig God is, en wat een prachtig voorbeeld heeft Hij ons gegeven door de persoonlijkheid van de Heer Jezus Christus! Het onderstaande beschrijft het:

"Christus heeft Zichzelf niet behaagd. Hij deed niets voor Zichzelf; Zijn werk was ten behoeve van de gevallen mens. Zelfzucht werd beschaamd in Zijn aanwezigheid. Hij nam onze natuur aan, opdat Hij in onze plaats zou kunnen lijden. Zelfzucht, de zonde van de wereld, is de voornaamste zonde in de kerk geworden. Door Zichzelf op te offeren voor het welzijn van de mens, treft Christus de basis van alle zelfzucht. Hij hield niets achter, zelfs niet Zijn eigen eer en hemelse heerlijkheid. Hij verwacht een overeenkomstige zelfopoffering van degenen, die Hij kwam zegenen en redden." –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 168.

HET KWAAD STRAFT ZICHZELF

Nog een opvallend probleem met zonde is, hoe het zich weet te vermenigvuldigen en zich verspreid zonder ons voorzien te hebben van een nodige waarschuwing. Het bovenstaande gelezen hebbende, hebben we gezien, dat God liefde is, en deze liefde is vervangen door zelfzucht door de zonde. Dus wetende dat God ook leven is, kunnen we zien, dat leven vervangen is door dood in dit geval. Het leven is een bewuste keuze, maar de eerste zonde, die op aarde was

begaan, had de dood in zich.

'Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo is de dood tot alle mensen doorgegaan, in welke allen gezondigd hebben' (Romeinen 5:12). Dit gebeurt bij elke zonde. Kwaad vermenigvuldigt zich tegen onze wil, zonder ons verlangen. Vanaf het moment, dat wij zijn besmet met de ziekte van de zonde, zijn wij dragers geworden en tegelijkertijd overbrengers. Het is behoorlijk ontmoedigend. Maar met dank aan God heeft Hij ons niet zonder hoop gelaten! In Gods verlossingsplan is er de mogelijkheid om wakker te worden uit de slaperigheid van de dood.

TWEE CATEGORIEËN

Alle mensen zijn zondig, maar niet iedereen wil doorgaan op de weg der zonde. Er is een verschil hier. 2 Thessalonicensen 2:3 toont de uitdrukking 'mens der zonde' met betrekking tot iemand, die ervoor kiest om de weg der zonde te volgen en stelt bepaalde eisen, en één van de eisen is om iedereen te dwingen te doen wat de 'mens der zonde' beschouwt als iets goeds om te doen. Wie wil de 'mens der zonde' dwingen? Zeker degenen, die opgewekt zijn door de Heilige Geest, die hebben beseft de kosten, die de onschuldige Schepper heeft betaald voor de gevolgen van de zonde. In dit geval is de activiteit van de 'mens der zonde' en zal blijven een bron van problemen in alle tijden. Dit is wat de Inspiratie ons zegt:

"De rooms-katholieke kerk, die de vormen van het heidendom en van het christendom in zich verenigt en net zoals het heidendom de mensen een verkeerd beeld van God geeft, heeft even wrede en afschuwelijke misdaden gepleegd. Toen Rome de opperheerschappij voerde, waren er martelwerktuigen om de mensen te dwingen haar leer te aanvaarden. Wie haar aanspraken niet wilde erkennen, moest maar naar de brandstapel. Er zijn zoveel moorden gepleegd, dat men het juiste aantal pas zal kennen, wanneer ze in het oordeel aan het licht worden gebracht." –*De Grote Strijd*, blz. 523.

De geschiedenis herhaalt zich. De "grote verdrukking", die Gods volk moet doorstaan, zal van dezelfde aard zijn, omdat het zal worden geleid door de 'mens der zonde'.

"De gezagsdragers van Kerk en Staat zullen samenspannen om alle groepen in de samenleving om te kopen, te overtuigen of te dwingen de zondag te heiligen. Het gebrek aan goddelijk gezag zal worden goed gemaakt door repressieve wetten. Politieke corruptie doodt de liefde voor de rechtvaardigheid en de eerbied voor de waarheid. Zelfs in het vrije Amerika zullen regering en wetgevers op het algemeen verzoek ingaan en een wet maken, die de zondagsheiliging verplicht stelt, in de hoop het publiek daarmee gunstig te stemmen. De gewetensvrijheid, waarvoor zo'n groot offer is gebracht, zal niet meer worden geëerbiedigd. In de naderende strijd zullen we de woorden van de profeet in vervulling zien gaan; 'En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben.'" –*De Grote Strijd*, blz. 546-547.

Het bovenstaande geeft antwoord op de vraag, die veel mensen stellen: "Als ik niets meer met de zonde te maken wil hebben, heb ik dan ook geen problemen meer? Zeker wel." Zolang zonde bestaat, zullen er ook problemen bestaan. Daarom zijn veel mensen ontmoedigd. Maar ik ben er liever bij die paar hierboven genoemde mensen, en ik kies ervoor om geen bron van problemen te zijn voor iemand anders. Noch voor God, noch voor mensen.

ONRUSTSTOKERS VAN SION, HEBT BEROUW!

Laten we een geïnspireerde passage bestuderen, geschreven in het boek Evangelism: “Er zijn in onze gemeenten degenen, die de waarheid belijden, maar die het reformatiewerk hinderen. Het zijn de remmen voor de wielen van de verlossingswagen. Deze klasse wordt regelmatig beproefd. Twijfels, jaloezie en achterdocht zijn de vruchten van zelfzucht en lijken met elkaar verweven te zijn in hun aard. Ik zal deze klasse chronische gemeentemopperaars noemen. Ze doen meer kwaad in een gemeente dan twee predikanten ongedaan kunnen maken. Ze zijn een belasting voor de gemeente en een groot last voor de dienaren van Christus. Zij leven in een sfeer van twijfels, jaloezie en vermoedens. Het kost veel tijd en arbeid van de gezanten van Christus om het werk van het kwaad te ontdoen, en het herstellen van harmonie en eenheid in de gemeente. Dit vergt moed en kracht van Gods dienstknechten, en maakt hen ongeschikt voor het werk, dat Hij hun te doen heeft gegeven in het redden van verloren gaande zielen van de ondergang. God zal deze onruststokers van Sion belonen naar hun werken.” –*Evangelism*, blz. 370.

Hier is een beschrijving van een categorie mensen, waartoe elk van ons kon behoren, zelfs ik, de schrijver van het artikel, Dit zijn mensen, die God hebben gekend en hun leven hebben gewijd aan Hem, zij verlieten de gelederen van het kwaad en sloten zich aan bij degenen, die niets met zonde te maken willen hebben. Maar niettemin bestaan afgunst en vermoedens in hun leven. Eigenlijk mochten deze dingen niet doorgaans geclassificeerd worden als zonden tegen Gods wet op grote schaal, maar zij zijn nog steeds Satans wapens om Zijn gemeente te ontmoedigen en te vernietigen en het werk van de Heilige Geest te belemmeren. De Getuigenissen vertellen ons het volgende:

“Na-ijver, jaloersheid, kwaad denken en kwaad spreken zijn uit Satan en die versperren inderdaad de weg voor de werking van de Heilige Geest. Niets anders in deze wereld is God zo dierbaar als Zijn Gemeente. Niets wordt door Hem met zo'n jaloerse zorg gadeslagen. Niets kwetst God zó als een daad, die de invloed ondermijnt van hen, die Zijn werk doen. Hij zal allen ter verantwoording roepen, die Satan helpen in zijn werk om kritiek uit te oefenen en te ontmoedigen.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2*, blz. 401.

Ik kan beweren, dat het een zonde is. Misschien valt het niet onder direct uitgedrukte bevoegdheid van de Tien Geboden, maar zoals we eerder hebben gezegd, zelfs als er geen exact gebod over bestaat, leidt het onvermijdelijk tot ontmoediging en zonde. Noch God, noch wij winnen iets van zo'n daad.

Wij noemen God onze Vader. “Zullen degenen, wier naam in de gemeenteboeken staan, die beweren, dat ze de zonen en dochters van God zijn, nadenken over hun relatie tot God en hun medemensen? We moeten volledig afhankelijk zijn van de barmhartigheid van een zonde vergevende Heiland en zullen we toestaan dat ons hart hard en zonder medeleven blijft? Kan iedere uitdaging ons gezag geven om onvriendelijke gevoelens te koesteren, of de oorzaak zijn om onze slechte gevoelens te koesteren of wraak te zoeken? Kunnen wij de eerste steen werpen ter veroordeling van een broeder, wanneer God Zijn barmhartigheid uitreikt naar ons, en onze overtredingen tegen Hem vergeeft? Zal God aan het beoordelen van ons toe zijn, onze schuld zou enorm blijken te zijn, toch wil onze hemelse Vader vergeven. Mensen worden behandeld door God, niet volgens hun eigen mening, niet volgens hun zelfvertrouwen, maar volgens de geest, die zij tonen

aangaande dwalende broeders en zusters.

Een geest van hardheid en strengheid is de geest van Satan. Trots van hart, indien gekoesterd, creëert afgunst, kwade vermoedens en leidt tot wraak. Het gevaar bestaat, dat wij terloopse woorden of daden overdrijven in opzettelijke overtredingen en denken, dat iemand ons onrecht heeft aangedaan, dat onze kilheid verdient, onverschilligheid of minachting. Toch heeft de Heer zorg voor deze personen, die wij beschuldigen; engelen van God dienen hen. Hij, die het hart leest, kan meer oprechte goedheid in hen zien dan in hem, die kwade gevoelens jegens hen koestert wegens een veronderstelde fout. ‘Als uw broeder een overtreding begaat tegen u, bestraf hem; als hij berouw heeft, vergeef hem’ Behandel hem en zijn fouten, zoals u wilt, dat God u behandelt, als u Hem beledigt.

Naastenliefde verheugt zich niet in het kwaad; wraak wel. Wees voorzichtig met ijver voor uzelf te tonen, opdat u kunt laten blijken uit een goed gesprek uw bescheidenheid van wijsheid. Voorkom elk bitter woord, elke onvriendelijke daad. Heb lief als broeders en zusters; wees vriendelijk en beleefd. Geef de waarheid geen aanstoot door bittere afgunst en twist; want zo is de geest van de wereld. Laat deze onheilige eigenschappen niet eenmaal onder u genoemd worden.” –*The Signs of the Times*, 14 februari 1895.

HET RICHTEN VAN DE BIJL OP DE WORTEL

Ter voorbereiding op het koninkrijk van God verklaart Johannes de Doper, de voorloper van Christus, een andere werkelijkheid:

‘En ook is reeds de bijl aan de wortel der bomen gelegd; alle boom dan, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen’ (Matthéüs 3:10).

De apostel Paulus waarschuwt verder voor het belang van het richten op een enorme, formidabele wortel: ‘Jaagt de vrede na met allen, en de heiligmaking, zonder welke niemand de Heere zien zal. Toeziende, dat niet iemand verachtere van de genade Gods; dat niet enige wortel der bitterheid, opwaarts spruitende, beroering make en daardoor velen verontreinigd worden’ (Hebreeë 12:14-15).

“De gemeente zal nooit als een geheel de late regen ontvangen, tenzij zij zullen afleggen alle afgunst, kwade vermoedens en kwaadspreken. Zij, die haat hebben gekoesterd in het hart, totdat het is versterkt en een deel van hun karakter is geworden, moeten een verschillende ervaring hebben, als ze zouden willen delen in de late regen.” –*The Home Missionary*, 1 augustus 1896.

“De Heere vraagt ons onze harten te ontledigen van zelfzucht, hetgeen de wortel der vervreemding is. Hij verlangt in rijke mate Zijn Heilige Geest over ons uit te storten en Hij vraagt ons daartoe de weg te bereiden door zelfverzaking. Wanneer het eigen ik aan God is overgegeven, zullen onze ogen geopend worden om de stenen des aanstoots te zien, die door onze onchristelijke gedragingen zijn gelegd op de weg van anderen. God vraagt ons die alle weg te nemen. Hij zegt: ‘Belijdt elkander de misdaden en bidt voor elkander, opdat gij gezond wordt’ (Jakobus 5:16). Dan kunnen we de verzekering hebben, die David had, toen, na belijden van zijn zonde, hij bad: ‘Geef mij weder de vreugde Uws heils, en de vrijmoedige geest ondersteune mij. Zo zal ik de overtreders Uw wegen leren, en de zondaars zullen zich tot U bekeren’ (Psalm

51:14-15).

Wanneer de genade Gods in ons binnenste heerst, zal de ziel omgeven zijn door een atmosfeer van geloof en moed en van de liefde van Christus, een atmosfeer, die kracht verleent aan het geestelijke leven van allen, die haar inademen.” –Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2, blz. 402.

‘En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan heen, onderwijst al de volken, hen dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld’ (Matthéüs 28:18-20).

“Hier is uw opdracht. Hoe zult u aan Christus verantwoording afleggen voor uw koers, als, in plaats van te werken om uw medemensen te redden, u hun uw problemen ter ore hebt gebracht, en verwarring en zelfs geklaagd hebt tegen uw broeders en zusters? U kunt vaak verlichting vinden van uw problemen, als u met anderen zult spreken over Christus en met hen praat over de kostbare waarheid. Maar spreek geen woorden, die worden ingegeven door jaloezie en kwaad vermoeden en veronderstelling. Laat geen kwade berichten rondgaan over uw broeders en zusters. Vanwege zulke dingen kan de Heer niet in de gemeente komen, zoals Hij wil. Wilt u de Koningsweg niet vrijmaken? Niet allen hebben een aandeel gehad in dit kwade werk, maar laat degenen nu op één lijn komen.” –Letters and Manuscripts, vol. 22, Ms 71, 1907.

CONCLUSIE

God wil, dat wij gelukkig zijn, en Hij werkt nog steeds aan het herstel van het geluk in ons. Terwijl mensen een vertegenwoordiger kunnen zijn van onze problemen, de oorzaak is de kracht van de zonde in de harten van mensen. Niemand is echter verplicht om toe te geven aan deze macht. De pen van inspiratie verheldert het echte probleem. “Zelfs de sterkste verzoeking is nog geen verontschuldiging om te mogen zondigen. Het doet er niet toe, hoe hevig de druk is, zondigen doe je zelf. De kern van het probleem is, dat je hart niet vernieuwd is.” –*Het Bijbels Gezin*, blz. 272.

God heeft alles gedaan, wat Hij kan doen om deze zaak duidelijk te maken, en door Jezus heeft Hij verlossing uit de slavernij van de zonde mogelijk gemaakt. Hij wil, dat wij deze mogelijkheid aannemen. Laten we Gods kant kiezen, omdat het heel spoedig, na de grote verdrukking, de initiator van de zonde en de zonde zelf geëlimineerd zal zijn, en degenen, die besloten hebben zondaars te blijven, zullen samen met de zonde vernietigd worden. Zeer snel zal de tijd komen, dat de problemen voor altijd verdwenen zijn. We kijken vooruit naar de dag zoals geschreven in het boek De Grote Strijd:

“De grote strijd is dan ten einde. De zonde en de zondaren zijn er niet meer. Het ganse heelal is gereinigd. Overall in de schepping is er eendracht en blijdschap. Van Hem, die alles geschapen heeft, komen stromen van leven, licht en vreugde, die alle delen van de oneindige ruimte bereiken. De kleinste atomen en de grootste werelden, alle levende wezens en alle levenloze voorwerpen verkondigen in hun oneindige schoonheid en volmaakte vreugde: God is liefde.” –*De Grote Strijd*, blz. 624.

Vrijdag,
8 december 2023

VERLOSSER DE ONTMOETEN

Door Abu Ruben Budau
Ouderling USA

Het was in de zomer van 2021, dat ik de gelukkigste persoon ontmoette, die ik ooit in mijn leven heb gezien. Ik was op bezoek bij een nieuwgevormde groep in McAllen, Texas, één van de meest zuidelijke steden van de VS, op enkele minuten van de grens met Mexico. Een broeder was een radiobediening begonnen, waarbij hij het Evangelie deelde op een plaatselijk radiostation, en veel mensen belden en vroegen om bezoek of vroegen om Bijbelstudies. Eén van hen was de heer Guadalupe, een man van in de zestig van Mexicaanse afkomst. Ten tijde van mijn bezoek bezocht de heer Guadalupe regelmatig onze kerkdiensten en had hij zijn leven volledig veranderd. Hij had de Sabbat graag aanvaard en zijn nieuwe levensstijl weerspiegelde zijn nieuwe en diepere begrip van de Schriften. Hij had een constante glimlach op zijn gezicht en zijn vreugde, als hij over Jezus sprak, was aanstekelijk. Ik heb nooit een woord van verdriet of bezorgdheid van hem gehoord, en in alle opzichten was hij een werkelijk gelukkig man.

Nu zien we in onze dagelijkse ontmoetingen mensen, die de hele tijd gelukkig lijken, en we denken niet, dat daar iets ongewoons aan is. Het is niet noodzakelijk iets spectaculairs om gelukkig te zijn, als we in goede gezondheid verkeren, of als we liefdevolle gezinnen hebben, of als we een comfortabel leven leiden.

Als we een lijst zouden maken van de gelukkigste mensen, zouden we in de verleiding kunnen komen om de mensen, die alles kunnen hebben, wat met geld te koop is, bovenaan de lijst te zetten. Ook degenen, die een ogenschijnlijk perfect leven leiden, zonder ziekte om mee te worstelen, en zonder financiële of gezinsproblemen, of

degenen wier leven in alle mogelijke opzichten perfect lijkt.

Het geluk van de heer Guadalupe kwam echter niet voort uit het feit, dat hij zo'n perfect leven leidde, maar hij was eerder gelukkig ondanks zijn enorme beproevingen en ontberingen. Hij was stervende aan kanker, en omdat de dokters hem het jaar daarvoor hadden verteld, dat hij dood zou zijn, leefde hij nu op geleende tijd. Hij had een colostomie-zakje op zijn buik en een tumor ter grootte van een grapefruit stak uit de zijkant van zijn nek. Hij ademde door zijn tracheostomie, een buisje in zijn hals, dat hij met zijn vinger moest afdekken om te kunnen praten. Hij woonde alleen in een bescheiden studio-appartement en had geen familie, die hem bezocht. Omdat hij geen baan kon hebben, was hij afhankelijk van de vrijgevigheid van mensen om eten op tafel te hebben en zijn huur te betalen.

Vanuit menselijk oogpunt gezien, had hij absoluut niets in deze wereld, dat hem troost en veiligheid kon bieden, en toch vertelde hij iedereen, dat hij niet verdrietig was, maar dat hij gelukkig was. Maar hij hoefde het niet te zeggen, want iedereen wist, dat hij een gelukkig man was. Je kon het op zijn gezicht lezen, aan zijn gesprekken, aan zijn gedrag.

De meeste mensen hebben misschien een soort geluk, als alles goed gaat in hun leven, maar broeder Guadalupe had een geluk en vrede, die zijn fysieke en aardse beproevingen te boven gingen. Met een soortgelijke ervaring zei de apostel Paulus: 'Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig' (2 Korinthe 12:10).

HOE?

Hoe is het mogelijk om zo'n vrede te hebben, te midden van een storm van verdrukking? Hoe is het mogelijk om 'Verblijdt u te allen tijd' (1 Thessalonicensen 5:16), zelfs als er ogenschijnlijk slechte dingen op ons pad komen? Broeder Guadalupe had een geheim, dat hij graag aan iedereen vertelde. Net als de apostel Paulus had hij de Verlosser ontmoet, en dat was een keerpunt in zijn leven, aangezien hij nooit meer dezelfde zou zijn.

ONZE GROOTSTE BEHOEFTE

Vóór de glorieuze ontmoeting met de Heiland maakte de apostel Paulus een eigen reis. De waarheid is, dat we allemaal onze eigen reis maken en dat we op verschillende plaatsen naar geluk en vervulling zoeken. Sommigen zullen zich tot de wereld wenden op zoek naar wereldse genoegens en alles proberen wat deze wereld te bieden heeft. Het verhaal van de verloren zoon wordt maar al te vaak herbeleefd door zoveel jongeren, die de 'beperkingen' van godsdienst beu zijn. Anderen, zoals de apostel Paulus, kunnen God zoeken in verschillende leerstellingen en geloofssystemen, maar kunnen zich net zo ver van God bevinden als de man, die in de herberg drinkt. Welke weg we ook kiezen, apart van God, zal uiteindelijk hetzelfde gevolg hebben. Alle moeite, die we doen om aardse genoegens en bevrediging te zoeken op zelfbedachte manieren, zal niets anders blijken te zijn dan een tweevoudige tragedie: 'Want Mijn volk heeft twee boosheden gedaan; Mij, de Springader van het levende water, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden' (Jeremia 2:13).

We zijn geschapen om gevuld te worden met hemelse vrede, als we in perfecte harmonie met de Schepper leven. Wanneer deze verbinding verloren gaat, kan niets anders in deze wereld de dorst van de ziel stillen. Ware vrede en geluk kunnen niet worden verkregen door alles wat deze wereld te bieden heeft. Aan de andere kant, als we onze Verlosser hebben ontmoet en onze verbinding met de Almachtige is hersteld, kan niets in deze wereld onze hemelse vrede wegnemen, die alle begrip te boven gaat. 'Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard?' (Romeinen 8:35). En dit maakt, dat God de grootste behoefte van de mensheid is.

Hoe hard hebben we God nodig, en wat zijn we zonder Hem? Wat is het beste, wat we op eigen kracht kunnen doen, zonder God, en hoe ver moet Hij zich bukken, om ons te bereiken en te herstellen, en 'onze gangen vast te maken' (Psalm 40:3). Het leven en de ervaring van de apostel Paulus zijn een geweldig voorbeeld van vóór en na de ontmoeting met de Verlosser.

WERKEN VOOR DE VIJAND

Er zijn niet veel betere voorbeelden van misbruik van vertrouwen. Landen van deze wereld hebben een zware straf voor degenen, die daden van verraad plegen. De daad van Judas, het verraden van Jezus, heeft ervoor gezorgd, dat de naam van de verrader overal ter wereld met afkeer wordt ontvangen. Als we denken aan mensen, die in dienst van Satan staan, kunnen we misschien denken aan satanisten, demonen en andere openlijk slechte wezens. Maar telkens wanneer we handelen in strijd met het karakter van God, staan we in dienst van de vijand en zijn we net zo wanhopig verloren als Judas door de verraderskus. Vóór zijn bekering werkte de apostel Paulus tegen het eeuwige koninkrijk. Nog

duidelijker: "door de volgelingen van Jezus te vervolgen had hij in werkelijkheid het werk van Satan gedaan." – *Johann Wolfgang von Goethe*: <https://www.goodreads.com/quotes/528301>.

Als we niet in Gods gelederen marcheren, bevinden we ons niet op neutraal terrein, want zoiets bestaat niet in het geestelijke koninkrijk. Het komt feitelijk neer op vechten aan de zijde van de grote aartsvijand en tot zijn onderdanen behoren. Na zijn bekering schreef de apostel Paulus over onze vroegere levenswandel: 'En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend' (Kolossensen 1:21).

Onze toestand is zelfs nog ellendiger als we dat, net als Paulus, doen, terwijl we denken dat we God dienen, omdat "niemand hopeloziger tot slaaf is gemaakt dan degenen die ten onrechte geloven dat ze vrij zijn." – *The Acts of the Apostles*, blz. 115. *En de ellendige toestand van Laodicéa wordt exponentieel versterkt door te denken, dat hij is 'Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb aan geen ding gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt' (Openbaring 3:17).*

Zonder God is al ons werk tevergeefs. Voordat Paulus Jezus ontmoette, waren de inspanningen van Paulus om God te dienen een gruwel, waar hij de rest van zijn leven berouw over had: 'En ten laatste van allen is Hij ook van mij, als van een ontijdig geborene, gezien. Want ik ben de minste van de apostelen, die niet waardig ben een apostel genaamd te worden, daarom dat ik de gemeente Gods vervolgd heb' (1 Korinthe 15:8-9).

Paulus was eerlijk verkeerd begrepen. Hij werkte niet opzettelijk of willens en wetens tegen God; integendeel, hij dacht, dat hij God een dienst bewees. Maar dat veranderde niets aan het feit, dat hij precies was, waar Satan wilde dat hij was en deed. Zijn ijver voor zijn veeleisende en wettische religie heeft hem ertoe gebracht te straffen en mensen pijn te doen en geweld en intimidatie te gebruiken als een verondersteld middel tot evangelisatie. Dergelijke methoden komen rechtstreeks uit Satans gereedschapskist, en horen niet thuis bij het bevorderen van Gods koninkrijk.

ONZE "WINST" OPGEVEN

Saulus van Tarsus was een toegewijde Jood, die het goede wilde doen. 'Besneden ten achtsten dage, uit het geslacht van Israël, van de stam van Benjamin, een Hebreër uit de Hebreëen, naar de wet een Farizeër. Naar de ijver een vervolger der gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, zijnde onberispelijk' (Filippenzen 3:5-6).

In zijn eigen ogen behoorde hij tot de juiste klasse, hij bezocht de juiste gemeente, beoefende hij de juiste rituelen, hij had de juiste leer en hij was vol ijver. Hij had alle wereldse redenen om trots te zijn op zijn prestaties, en toch was het vertrouwen op al deze prestaties, die voor hem 'winst' waren (Filippenzen 3:7), onverenigbaar met Christus. Hoewel deze 'winsten' elke Jood trots zouden hebben gemaakt, begreep Paulus later, dat het enige, waar we over op kunnen scheppen, het kruis van Jezus is: 'Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus; door Wie de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld' (Galaten 6:14).

Hoewel al deze dingen niet noodzakelijkerwijs slechte dingen waren, kon hij Christus niet hebben, zolang hij erop vertrouwde voor zijn verlossing. God aanvaardt alleen dienstbaarheid en gehoorzaamheid, die gemotiveerd zijn door liefde; al het andere is slechts 'klinkend metaal of een luidende schel' (1 Korinthe 13:1). Als deze dingen ons ervan weerhouden de Heiland volledig te aanvaarden en te

vertrouwen, laten we dan vooral 'acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere' (Filippenzen 3:8).

'Acht al deze dingen schade te zijn' werd door de apostel Paulus niet als een offer beschouwd. Toen hij eenmaal had geproefd en gezien dat de Heer goed is, verbleekten al zijn eerdere 'winsten' in vergelijking; of om de woorden van Paulus te gebruiken: ze werden voor hem als 'drek' (Filippenzen 3:8). De man, die de schat in het veld verborgen vond, had er helemaal geen spijt van, dat hij 'al wat hij heeft' moest verkopen om dat veld te kopen, omdat zijn vreugde van het vinden van de schat was veel te groot (Matthéüs 13:44).

Wat moeten wij ooit opgeven voor Christus? Alleen die dingen, die ons 'ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt' maakt (Openbaring 3:17), en onze eigen 'gerechtigheden', even waardevol als 'een wegwerpelijke kleed' (Jesaja 64:6).

GOED WILLEN DOEN

Goed willen doen is belangrijk. Maar 'willen' is niet genoeg, want er is een natuurwet in ons, die ons slaven van de zonde houdt, net zoals de wet van de zwaartekracht ons op aarde houdt: 'Zo vind ik dan deze wet in mij, als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt' (Romeinen 7:21).

Ik herinner me levendig een ervaring, die ik als tiener had. Ik was op bezoek bij mijn grootouders in het noordoosten van Roemenië en werd naar de burens gestuurd om tuingereedschap te lenen. Toen ik bij de poort van de buurman aankwam, het was ochtend, en de buurman was net bezig zijn twee biggetjes uit de stallen los te laten en naar de grote tuin vol groen gras te gaan. Zodra ze eruit kwamen, begonnen de biggen in één richting te rennen, zo snel als ze konden, en stopten niet, voordat ze de kleine modderpoel bereikten, die in een hoek van het erf lag. Ze gingen in die plas liggen en draaiden zich er met een onbeschrijflijke opwinding in rond, totdat ze helemaal onder de modder zaten! Dit alles duurde niet langer dan 20 seconden en toen het voorbij was, volledig tevreden met hun prestatie, gingen ze eten.

Zonde is net zo diepgeworteld in onze natuur, als het verlangen naar modder bij deze twee kleine biggetjes. De Bijbel nodigt ons uit om na te denken: 'Zal ook een Moorman zijn huid veranderen? Of een luipaard zijn vlekken? Zo zult gij ook kunnen goed doen, die geleerd zijn kwaad te doen' (Jeremia 13:23). De zonde heeft ons hele wezen zozeer aangetast, dat het ontsnappen aan de ketenen ervan veel meer vergt dan alleen menselijke kracht; er is de kracht van God Zelf voor nodig. En dit is wat Paulus in

het evangelie vond: 'Want ik schaam mij het Evangelie van Christus niet, want het is een kracht Gods tot zaligheid een ieder, die gelooft, eerst de Jood, en ook de Griek' (Romeinen 1:16).

DE VERGADERING

De schoonheid van het evangelie is, dat God onze toestand kent, en dat Hij ons nog steeds wil. Hij heeft Zijn Zoon in deze wereld gestuurd, zodat zowel de drugsverslaafde als de zelfingenomen kerkganger gered kunnen worden uit hun dodelijke verstrikkingen en in het koninkrijk van genade kunnen worden gebracht, waar God 'Die alles in allen werkt' (1 Korinthe 12:6). Ondanks onze vijandschap tegen Hem, en 'want Christus, toen wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven' (Romeinen 5:6). Jezus stierf niet alleen voor ons, toen we beter begonnen te worden, of in ieder geval toen Hij zag, dat we ons inspanden om Hem te gehoorzamen, maar 'Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven' (Romeinen 5:10).

Jezus ontmoeten is meer dan een simpele willekeurige ontmoeting. Het is opzettelijk van Gods kant. Hij zoekt ons, Hij vindt ons, en Hij klopt aan de deur van ons hart, in een poging onze aandacht te trekken. Soms spreekt Hij tot ons door middel van een Bijbelvers, of een vriend, of een pamflet. Andere keren, misschien door een gebeurtenis, of we die nu goed of slecht ervaren. Op weg naar Damascus sprak hij met een hoorbare stem tot Saulus van Tarsus, en de Heer sprak tot hem door zijn blindheid, en dit is wat hij leerde:

ALLE DINGEN WERKEN SAMEN

'En wij weten, dat hun, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk hun, die naar Zijn voornemen geroepen zijn' (Romeinen 8:28). Het is gemakkelijk te begrijpen en te accepteren, dat goede dingen samenwerken ten goede van ons. Maar daar is niets buitengewoons aan, terwijl onze God een buitengewone God is, die buitengewone dingen kan doen. De apostel Paulus schreef hier, dat God niet alleen de goede dingen laat meewerken ten goede van ons, maar alle dingen, en dat geldt ook voor de 'slechte' dingen. Toen hij de Verlosser voor het eerst ontmoette, werd hij blind. Wat een tragedie, om te kunnen zien en dan in volledige duisternis te verkeren. En toch had hij, hoewel hij volledig blind was, het beste zicht dat hij ooit in zijn leven had gehad. Hij zag, dat hij niet zelfvoorzienend was, hij zag dat hij 'dood was door misdaden en zonden' (Efeze 2:1). Ondanks zijn uiterlijke

God laat niet alleen de goede dingen medewerken ten goede, maar alle dingen, en dat omvat de "slechte" dingen... Terwijl hij volledig blind was, had hij (Paulus) het beste zicht, dat hij ooit in zijn leven gehad had.

‘gehoorzaamheid’ zag hij, dat hij wanhopig een Verlosser nodig had. Let op de verandering, die deze ervaring hem bracht. Hij was niet langer die meedogenloze vervolger van de gemeente, maar een zachtvaardige student, bereid om te leren en God kennen in Zijn ware grootheid.

Soms zullen christenen gebeurtenissen meemaken, die als ‘slecht’ worden ervaren. Maar van een simpele lekkende band tot een levensbedreigende ziekte, God kan alle dingen laten meewerken voor ons eeuwige welzijn. Wat ons rest is Hem te danken voor ALLE dingen, die Hij in ons leven laat gebeuren, en erop te vertrouwen, dat Hij alles onder controle heeft.

‘Dankt God in alles; want dit is de wil van God in Christus Jezus over u’ (1 Thessalonicensen 5:18).

De ontmoeting met de Heiland is een proces van heiliging, dat door God wordt uitgevoerd, terwijl we ons hart openen voor de verwarmende stralen van Zijn liefde. ‘En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onze Heere Jezus Christus’ (1 Thessalonicensen 5:23). Het is een dagelijkse overgave en onderwerping van ons hele wezen aan de soevereiniteit van de liefde. Het betekent elke dag meer en meer ontdekken van de omvang van Gods liefde, die Zijn aard is (1 Johannes 4:7). Het betekent leren op Hem te vertrouwen door onze dagelijkse inspanningen en moeilijkheden, wetende dat als wij onszelf in Zijn armen hebben toevertrouwd, Hij de volledige controle heeft over alle gebeurtenissen in ons leven. Als we de Heiland ontmoeten, kennen we Hem steeds beter tot het punt, waar we zelfs in moeilijkheden vrede en vreugde kunnen ontvangen. ‘En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus’ wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig’ (2 Korinthe 12:9-10).

“Voor hen, die moedeloos zijn geworden, is er een afdoend geneesmiddel, geloof, gebed en werk. Geloof en werken zullen zekerheid en voldoening geven, die van dag tot dag zullen toenemen. Bent u in de verleiding om toe te geven aan angstige voorgevoelens of volkomen moedeloosheid?

Vrees niet, ook niet in de donkerste dagen, als er helemaal geen uitzicht schijnt te zijn. Heb geloof in God. Hij kent uw noden. Hij heeft alle macht. Zijn oneindige liefde en ontferming falen nooit. Wees niet bang, dat Hij Zijn belofte niet zal houden. Hij is de eeuwige waarheid. Nooit zal Hij

het verbond veranderen, dat Hij gemaakt heeft met hen, die Hem liefhebben. En Hij zal Zijn trouwe knechten de mate van bekwaamheid schenken, die ze nodig hebben.” –*Profeten en Koningen*, blz. 102.

“In de donkerste dagen, wanneer de schijn zo afschrikwekkend lijkt, vrees niet. Heb vertrouwen in God. Hij werkt Zijn wil uit en doet alle dingen goed ten behoeve van Zijn volk. De kracht van degenen, die Hem liefhebben en dienen, zal dag na dag vernieuwd worden. Zijn begrip zal ten dienste van hen worden gesteld, zodat zij zich niet kunnen vergissen bij het uitvoeren van Zijn doeleinden.

Er mag geen moedeloosheid zijn in Gods dienst. Ons geloof is bedoeld om de druk te verdragen, die erop wordt uitgeoefend. God is in staat en bereid om Zijn dienstknechten alle kracht te geven, die ze nodig hebben. Hij zal ruimschoots voldoen aan de hoogste verwachtingen van degenen, die hun vertrouwen op Hem stellen.” –*Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 10-11.

Wat het ook is, waar we doorheen gaan, we hebben Zijn verzekering: ‘Uw wandel zij zonder geldgierigheid; en weest vergenoegd met het tegenwoordige; want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten’ (Hebreeën 13:5), en ‘Opdat de beproeving van uw geloof, die veel kostbaarder is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus’ (1 Petrus 1:7).

Het is ons voorrecht vandaag onze Verlosser te ontmoeten. Hij is voor ieder van ons toegankelijk, ongeacht hoe ver we van Hem verwijderd zijn in onze rebellie. Vandaag strekt Hij Zijn hand naar ons uit, nadat Hij de losprijs voor onze ongerechtigheid al volledig heeft betaald. Als we het aanvaarden, zal Hij elk spoor van zonde van ons uitroeien en ons hart van steen vervangen door een hart gevuld met Zijn liefde. Onze levens zullen nooit meer hetzelfde zijn, en we zullen elke dag van ons geredde leven gelukkig zijn in dienst van de Koning.

“U hebt vrede nodig, de hemelse vergeving, innerlijke vrede en liefde. Met geld kan dit niet gekocht worden. Het verstand kan het niet verschaffen; met wijsheid valt het niet te bereiken. U moet alle hoop laten varen, dat u ooit in eigen kracht zou kunnen verkrijgen. Maar God biedt het u gratis aan, ‘zonder geld en zonder prijs’ (Jesaja 55:1). U kunt het bezitten, als u uw hand uitstrekt om het te pakken. De Heer zegt: ‘Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als witte wol’ (Jesaja 1:18). ‘Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste’ (Ezechiël 36:26).” –*Schreden naar Christus*, blz. 59.

Sabbat,
9 december 2023

GOD KENNEN HIER EN NU

Door Eli Tenorio

Voorzitter van de Generale Conferentie

KUNNEN WIJ GOD KENNEN?

Het maakt deel uit van de menselijke natuur om een dieper begrip en verbinding met een hogere macht te zoeken. Voor christenen betekent dit het zoeken naar God. Dit verlangen is niet nieuw, iets dat voorbehouden is aan de postmoderne mensheid. Het is een verlangen, dat al sinds de schepping in ons aanwezig is. Zelfs toen Christus op aarde wandelde, verlangden de mensen om Hem heen ernaar dichter tot God te komen.

In zijn verlangen om God beter te leren kennen, zei Filippus tegen Jezus: 'Heere, toon ons de Vader, en het is ons genoeg.' (Johannes 14:8).

Maar hoe leren we God kennen, en is het ook mogelijk Hem hier en nu te kennen, precies zoals we zijn? Moeten we niet wachten om veranderd te worden van sterfelijke in onsterfelijke wezens?

Eén van Jobs vrienden, Zofar genaamd, vroeg: 'Zult gij de onderzoeking Gods vinden? Zult gij tot de volmaaktheid toe de Almachtige vinden?' (Job 11:7).

De Inspiratie antwoordt: "We kunnen God niet door te zoeken ontdekken, maar Hij heeft Zichzelf geopenbaard in Zijn Zoon, die de helderheid van de heerlijkheid van de Vader is en het uitdrukkelijke beeld van Zijn persoon. Als we kennis van God verlangen, moeten we op Christus lijken... Een zuiver leven leiden door geloof in Christus als een persoonlijke Verlosser zal de gelovige een helderder, hoger begrip van God geven." – *That I May Know Him*, blz. 9.

Tegen Filippus antwoordde Jezus: 'Ben Ik zo lange tijd met ulieden, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien; en hoe zegt gij: Toon ons de Vader?' (Johannes 14:9).

We zouden ons hele leven kunnen zoeken en Hem nooit kunnen vinden, maar Hij heeft Zichzelf aan ons geopenbaard. God wil gevonden worden. Zozeer zelfs dat Hij voor ons in talloze manieren heeft voorzien om Hem te ontmoeten.

MANIEREN OM GOD TE KENNEN

Door de profeet Jeremia geeft God ons de voorwaarde, die nodig is, voordat we Hem hier en nu kennen: 'En gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart' (Jeremia 29:13).

Onze zoektocht naar God moet niet beperkt worden tot theorie. We moeten dagelijks actief naar Hem zoeken. In Zijn barmhartigheid heeft God in middelen voorzien, waardoor wij dichter bij Hem kunnen komen en Hem beter kunnen leren kennen:

1. DE BIJBEL

Als een persoon, van wie u nog nooit eerder hebt gehoord, in een gesprek wordt genoemd en uw nieuwsgierigheid is gewekt, zult u waarschijnlijk wat tijd besteden aan het onderzoeken van die persoon om meer over hem of haar te weten te komen. Als u niet tevreden bent met alleen de korte vermelding die u hebt gehoord, kunt u misschien via Google lezen, wat anderen over hen hebben gezegd of wat ze over zichzelf hebben gezegd. U zult de mensen om u heen vragen, wat ze hebben gehoord of wat ze denken.

God heeft een buffet met informatie voorbereid voor degenen, die meer over Hem willen weten. We moeten niet tevreden zijn met alleen oppervlakkige kennis. Christus heeft ons gezegd 'Onderzoekt de Schriften' (Johannes 5:39). Hij wil, dat wij Hem persoonlijk kennen; daarom heeft Hij in de Bijbel voorzien als een openbaring van Zichzelf:

"De gezegende Bijbel geeft ons kennis van het grote verlossingsplan en laat ons zien, hoe ieder individu het eeuwige leven kan hebben. Wie is de auteur van het Boek? Jezus Christus. Hij is de Ware Getuige en Hij zegt tegen de Zijnen: 'Ik geef hun eeuwig leven; en ze zullen nooit verloren gaan, noch zal iemand hen uit mijn hand rukken.' De Bijbel toont ons de weg naar Christus, en in Christus wordt het eeuwige leven geopenbaard." – *The Atlantic Union*

Gleaner, 9 juni 1909.

Onze houding en bedoeling bepalen, wanneer we de Bijbel openen, wat we uit de bladzijden zullen halen. Het Woord van God zal ons ertoe brengen Hem beter te leren kennen, als we deze met een open hart bestuderen. We kunnen God beter leren kennen, als we toestaan, dat de Heilige Geest indruk op ons maakt met de zuivere waarheden van de Heilige Schrift.

“De Joden hadden de Schriften, die van Christus getuigden, maar zij waren niet in staat Christus in de Schriften te onderscheiden. De waarheden van het Oude Testament hadden zij zo vermengd met menselijke meningen, dat de leringen ervan zo verward waren en de wil van God jegens de mens verborgen bleef. De Bergrede van Christus was vrijwel in tegenspraak met de leerstellingen van de zelfingenomen Schriftgeleerden en Farizeeën. Ze hadden God zo verkeerd voorgesteld, dat Hij werd gezien als een strenge rechter, niet in staat tot mededogen, barmhartigheid of liefde. Zij presenteerden het volk eindeloze stelregels en tradities, die niet het ‘Zo zegt de Heer’ als gezaghebbend hadden. Hoewel zij beweerden de ware en levende God te kennen en te aanbidden, gaven zij Hem en Zijn karakter zoals geopenbaard in Zijn Zoon geheel verkeerd weer. Christus spande zich voortdurend in om deze verkeerde voorstellingen weg te vagen, zodat het vertrouwen van de mensen in de liefde van God hersteld zou worden. Hij leerde de mens de allerhoogste Heerser aan te spreken met de nieuwe naam ‘Onze Vader’. Deze naam vertegenwoordigt onze ware verbinding met Hem, en wanneer hij oprecht door menselijke lippen wordt uitgesproken, is het muziek in de oren van God. Christus leidt ons op een nieuwe en levendige manier naar de troon van God.” – *The Atlantic Union Gleaner, 9 juni 1909.*

Bent u bereid uw Bijbel met een open hart te lezen en te bestuderen, te leren en om veranderd te worden? Dan zult u God kennen en Zijn kracht in uw leven ervaren als nooit tevoren. U zult veranderingen zien bij uzelf, maar ook bij de mensen om u heen.

2. BIDDEN

Als de persoon, die u op Google onderzocht, zelfs maar enigszins beroemd is, is het onwaarschijnlijk dat u hem/haar via e-mail of telefoon kunt bereiken. Misschien staat er wel een nummer van hun kantoor, maar u kunt hen niet persoonlijk bereiken.

Maar we kunnen God bereiken door ons hoofd te buigen en onze handen te vouwen. Het gebed is een rechtstreeks kanaal naar God. Het verdiept onze verbinding met Hem, en daardoor krijgen we een beter begrip van onze hemelse Vader. Gebed helpt ons bewust te worden van Gods aanwezigheid in ons leven en versterkt onze verbinding met Hem.

Door gebed kunnen we dankbaarheid uiten, Gods leiding zoeken, zonden belijden en om vergeving vragen.

Gebed biedt ook een gelegenheid voor rustige overdenking, waardoor we de stem van de Heilige Geest kunnen horen, wat ons een dieper begrip geeft van onze eigen behoeften en Gods bereidheid om ons te zegenen en ons de kracht te geven om te overwinnen.

“De Bijbel toont ons God in Zijn hoge en heilige plaats, niet in een staat van rust, niet in stilte en eenzaamheid,

maar omgeven door tienduizend maal tienduizenden en duizend maal duizenden heilige, denkende wezens, die allen ernaar uitzien om Zijn wil te doen. Door kanalen, die wij niet kunnen zien, staat Hij in werkzame gemeenschap met ieder deel van Zijn rijk. Maar juist op het kleine stipje, dat onze aarde is, op de zielen voor wier redding Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, is Zijn belangstelling en de belangstelling van de gehele hemel gericht. God buigt Zich neer van Zijn troon om de kreet van de verdrukten te horen. Op ieder oprecht gebed antwoordt Hij: ‘Hier ben Ik’. Hij heft de bedroefden en terneergeslagenen op. In al onze benauwdheden is Hij benauwd. In iedere verzoeking en bij iedere beproeving is de engel Zijner tegenwoordigheid nabij om te verlossen.

Zelfs geen musje valt ter aarde zonder dat de Vader het opmerkt. Satans haat tegen God brengt hem ertoe ieder voorwerp van de zorg van de Heiland te haten. Hij tracht het werk van God te besmeuren, en het verheugt hem zelfs stomme schepselen te vernietigen. Slechts door Gods behoudende zorg worden de vogels bewaard om ons te verblijden met hun vreugdeliederen. Maar Hij vergeet zelfs de mussen niet. ‘Weest niet bevreesd, gij gaat vele mussen te boven.’ – *De Wens der Eeuwen, blz. 304-305.*

“Dagelijks gebed is net zo essentieel om te groeien in genade, en ook in ons geestelijk leven zelf, als aards voedsel is voor de gezondheid van ons lichaam. We moeten eraan wennen, ons vaak in gebed tot God te richten. Als onze geest afdwaalt, moeten we die terughalen. Door vol te houden vormen we een gewoonte, die het ons makkelijk zal maken. We kunnen ons geen moment veilig van God verwijderen. Wij kunnen alleen rekenen op Zijn aanwezigheid, om ons bij elke stap te leiden, wanneer wij voldoen aan de voorwaarden, die Hij voor ons heeft vastgelegd. – *Boodschap aan Jonge Mensen, blz. 108.*

‘Bidt en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden’ (Matthéüs 7:7).

“Wat moeten de engelen in de hemel er wel van denken, als arme, hulpeloze, menselijke wezens, die aan allerlei verzoeken onderworpen zijn, zo weinig bidden en zo weinig geloof oefenen, terwijl Gods hart vol oneindige liefde naar hen uitgaat en bereid is hun meer te geven, dan ze zouden kunnen vragen of bedenken? De engelen stellen het op prijs om zich voor God te kunnen buigen en om in Zijn nabijheid te vertoeven. Zij beschouwen de gemeenschap met Hem als hun grootste vreugde. Maar de mensenkinderen, die de hulp, die alleen God kan geven, zo zeer nodig hebben, schijnen er tevreden mee te zijn om voort te gaan zonder het licht van Zijn Geest en zonder Zijn aanwezigheid.” – *Schreden naar Christus, blz. 112-113.*

“De deur van ons hart behoort steeds open te staan, en steeds moet onze uitnodiging opstijgen, dat Jezus mag komen en als een hemelse gast in ons binnenste zal vertoeven.

Hoewel we ons in een onzuivere, verdorven atmosfeer bevinden, behoeven we deze ongezonde lucht niet in te ademen, maar kunnen wij leven in de zuivere lucht van de hemel. Wij kunnen alle deuren voor onheilige gedachten en onzuivere overwegingen afsluiten, door ons via ernstig gebed op te heffen tot de aanwezigheid van God.

We moeten een duidelijker inzicht krijgen in Jezus en een vollediger begrip van de waarde van eeuwige dingen. Schoonheid en heiligheid moet het hart van Gods kinderen

Hoewel we ons in een onzuivere, verdorven atmosfeer bevinden, behoeven we deze ongezonde lucht niet in te ademen, maar kunnen wij leven in de zuivere lucht van de hemel.

vullen. En om dat te laten gebeuren, moeten we er naar streven om de goddelijke openbaring van de hemelse dingen te ontvangen.” –*Schreden naar Christus*, blz. 120.

“We kunnen met Jezus praten. Wij kunnen met Jezus praten, zoals Henoch met God sprak. Hij kon zijn Heer alles over zijn beproevingen vertellen. Dit was de manier, waarop Henoch met God wandelde, en toen het licht op zijn pad scheen, had hij niet verwacht te zeggen: ‘Wel, wat zullen mijn vrienden en familieleden van mij zeggen als ik deze weg volg?’ Nee, hij deed dat, wat goed was, ongeacht de gevolgen.

Nu probeerde Henoch een verbinding met God te hebben, en degenen, die geen verbinding met God hebben, hebben een verbinding met iemand anders, die hen van al het goede zal wegleiden. We moeten allemaal een karakter vormen. Henoch vormde een rechtvaardig karakter en het resultaat was, dat hij naar de hemel werd overgebracht zonder de dood te zien. Als de Heer voor de tweede keer komt, zullen er sommigen zijn, die opgenomen zullen worden zonder de dood te zien, en wij willen weten, of wij tot dat aantal zullen behoren. We willen weten, of we volledig aan de kant van de Heer staan, deelnemers aan de goddelijke natuur, ontsnapt aan de verdorvenheid, die in de wereld is door begeerte, en niet door te proberen een duidelijk pad voor onze voeten te banen waar we geen beproevingen zullen hebben of moeilijkheden het hoofd moeten bieden, maar door onszelf in de juiste verbinding tot God te plaatsen en Hem voor de gevolgen te laten zorgen.” –*Manuscript Releases*, vol. 9, blz. 256-257.

Zult u vanaf nu meer bidden?

3. RELATIES

Misschien ontmoet u tijdens uw zoektocht om meer te weten te komen over de ongrijpbare beroemde persoon,

die u hebt onderzocht, iemand die hem of haar persoonlijk heeft ontmoet. U hoort hun ervaring en combineert die met de ervaring, die iemand anders had, en al snel vormt u een vollediger en rijker beeld van het karakter van die persoon.

Het aanbidden van God in gemeenschap verrijkt onze relatie met Hem. Door gedeelde ervaringen ontdekken we facetten van Gods genade en karakter, die we kunnen combineren met onze eigen ervaringen voor een completer beeld van wie God is.

Door deel uit te maken van de familie van God kunnen we eigenschappen van Gods karakter in ons eigen leven ontwikkelen, waardoor we dieper inzicht krijgen in Zijn liefde en genade voor ons:

De Schrift legt uit, dat ieder van ons de gave, die we hebben ontvangen, moet gebruiken om anderen te dienen, als trouwe rentmeesters van Gods genade in haar verschillende vormen. We moeten elkaar dragen en vergeven, als we een klacht tegen iemand hebben, net zoals de Heer ons heeft vergeven. (1 Petrus 4:10; Kolossensen 3:13).

“Een machine kan perfect zijn in al zijn onderdelen, en toch zijn er veel wrijving en slijtage in zijn bewegingen; maar breng olie aan, en deze doet zijn werk rustig en goed. Zo ook met ons. Het is noodzakelijk om de olie van genade in ons hart te hebben, om de wrijving te voorkomen, die kan ontstaan tussen ons en degenen, voor wie we werken. Dan kunnen we, omdat we niet alleen de argumenten van de waarheid hebben, maar ook de olie van de genade, de boodschap met kracht uitdragen. Vooroordelen zullen worden weggenomen en er zal een groot werk worden volbracht...

Degenen, die betrokken zijn bij het grote en plechtige werk van het waarschuwen van de wereld, moeten niet alleen een individuele ervaring hebben in de dingen van

God, maar zij moeten liefde voor elkaar cultiveren, en moeten proberen eensgezind te zijn, eensgezind in oordelen, van oog in oog zien. De afwezigheid van deze liefde bevalt onze sluwe vijand enorm. Hij is de auteur van afgunst, jaloezie, haat en verdeeldheid; en hij verheugt zich om te zien, dat dit verachtelijke onkruid de liefde, die tere plant van hemelse groei, verstikt...

De reputatie van een medearbeider moet heilig worden bewaakt. Als iemand fouten bij een ander ziet, mag hij die niet in het bijzijn van anderen vergroten en hen tot zware zonden maken. Het kunnen beoordelingsfouten zijn, die God goddelijke genade zal geven om te overwinnen. Als Hij had gezien, dat engelen, die volmaakt zijn, het werk voor het gevallen geslacht beter zouden hebben gedaan dan mensen, zou Hij het aan hen hebben opgedragen. Maar in plaats daarvan zond Hij de benodigde hulp door arme, zwakke, dwalende stervelingen, die, omdat ze dezelfde zwakheden hebben als hun medemensen, het best voorbereid zijn om hen te helpen." – *Historical Sketches*, blz. 119-120.

'Geliefden, laten ons elkander liefhebben; want de liefde is uit God; en een ieder, die liefheeft, is uit God geboren en kent God. Die niet liefheeft, die heeft God niet gekend; want God is liefde' (1 Johannes 4:7-8).

4. GODSDIENST

De godsdienst, die Christus ons door Zijn voorbeeld liet zien, is van praktische aard. Het zit niet zozeer in boeken en statuten als wel in actieve arbeid en dienstbaarheid.

"De apostel toonde aan, dat godsdienst niet bestaat uit kerkelijke gebruiken en ceremoniën, uit geloofsbelijdenissen en leerstellingen. Indien dit zo was, zou de natuurlijke mens deze door onderzoek kunnen verstaan, evenals hij de wereldse dingen verstaat. Paulus leerde, dat godsdienst een doelmatige, verlossende kracht, een absoluut goddelijk beginsel, een persoonlijke belevens van vernieuwende kracht Gods in de ziel is." – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 333.

Mensen zijn van nature onbelangrijk. We tellen hoeveel daden we hebben verricht, zodat anderen weten, hoeveel ze ons zogenaamd schuldig zijn. We houden mentale aantekeningen bij van de overtredingen, die tegen ons zijn begaan. Als we naar onszelf kijken, komen we in gedachten terecht van: "Kijk eens hoeveel ik heb gedaan. Arme Ik. Ik moet alles voor iedereen doen." Deze gedachten trekken ons alleen maar verder van Christus af.

Om God werkelijk te kennen, moeten we op Hem lijken. Door Zijn genade en Heilige Geest moeten wij onze medemensen dienen zonder rekening te houden met wat zij wel of niet verdienen. We moeten grenzeloos vergeven en onvermoeibaar helpen: 'Doch laat ons, goed doende, niet vertragen; want te zijner tijd zullen wij maaïen, zo wij niet verslappen' (Galaten 6:9).

Wanneer we dit doen, beginnen we Gods karakter te begrijpen. We vangen een glimp op van Zijn liefde voor ons en hoe Hij ons zonder mate vergeeft en zegent, ondanks onze onwaardigheid. Dit is een krachtige manier om God werkelijk te kennen in het hier en nu.

WAAROM GOD KENNEN?

Op een keer was een jongen met zijn vrienden aan het spelen. Ze besloten om in een ander veld te spelen, en terwijl ze daar liepen, kwamen ze bij een beek en moesten deze oversteken door over een boomstam te gaan. Iedereen stak over naar de andere kant, behalve die ene jongen. Zijn vrienden riepen hem toe: "Kom op, steek over!" Maar de jongen weigerde over te steken.

Eén van zijn vrienden kwam terug over de boomstam en stak zijn hand uit: "Houd mijn hand vast. Ik laat je niet

vallen." Toch wilde de jongen niet toegeven.

Op dat moment arriveerde de vader van de jongen en vroeg: "Waarom wil je de rivier niet oversteken?"

"Ik ben bang, papa," zei de jongen. De vader hield zijn hand vast en zei: "Laten we gaan!" De jongen hield de hand van zijn vader vast en stak zonder angst de rivier over.

Het kan zijn, dat u het komende jaar op een onstabiele boomstam een beekje moet oversteken. Mijn broeders en zusters, het kennen van uw hemelse Vader zal u in staat stellen op Zijn voorzienigheid te vertrouwen en vrede onder Zijn zorg te genieten, ondanks de moeilijkheden en beproevingen die voor u liggen.

"Laten we dan de barmhartigheden van God niet vergeten, maar laten we deze bewaren als kostbare juwelen. Wanneer de machten van de duisternis ons omringen en twijfels zaaien over Gods liefde en zorg voor ons, laten we dan vertrouwen putten uit het licht, dat in onze levenservaring op ons mag schijnen." – *The Youth's Instructor*, 15 juli 1897.

We hoeven niet alle details over de toekomst te kennen; we moeten God alleen maar hier en nu kennen. Dan kunnen wij, door geloof, Zijn hand vasthouden. Hij kent de toekomst en Hij zal ons niet laten gaan.

'Want Ik, de Heere, uw God, grijp uw rechterhand aan, Die tot u zeg: Vrees niet; Ik help u' (Jesaja 41:13).

CONCLUSIE

God kennen gaat niet over het leren van een reeks overtuigingen of regels. Het gaat over het begrijpen van Gods grote liefde, die ons in Jezus Christus is geopenbaard, en om zo een diepere verbinding met Hem te ontwikkelen door middel van geestelijke oefeningen. Het gaat over het openhouden van hart en geest om Gods aanwezigheid in ons leven en de wereld om ons heen te leren en te herkennen.

"De som en inhoud van de hele zaak van christelijke genade en ervaring ligt vervat in het geloven in Christus, in het kennen van God en Zijn Zoon die Hij heeft gezonden. Maar hier

Is, waar velen falen, omdat ze gebrek aan geloof in God hebben. In plaats van te verlangen in gemeenschap met Christus te worden gebracht in Zijn zelfverloochening en vernedering, zoeken zij altijd naar de overmacht van zichzelf... O, als we de liefde van God maar zouden waarderen, hoe zou ons hart zich dan verrijken, onze beperkte sympathieën groter worden en ons losmaken van de ijzige barrières van egoïsme, en ons begrip zou dieper zijn dan het nu is...

Het is, omdat we God niet kennen, we geen geloof in Christus hebben, dat we niet diep onder de indruk zijn van de vernedering, die Hij voor ons heeft doorstaan, dat Zijn vernedering ons niet leidt tot de vernedering van onszelf, tot de verheerlijking van Jezus." – *That I May Know Him*, blz. 104.

Of u nu een doorgewinterde geestelijke gelovige bent of net aan uw reis begint, het is mijn gebed, dat u God hier en nu leert kennen.

Hieronder volgen enkele vragen voor de wisselwerking tussen de gemeenten tijdens deze bijeenkomst van de Gebedsweek:

1. Is het mogelijk om God te vinden?
2. Hoe openbaart God Zichzelf aan ons?
3. Wat zijn enige zegeningen, die God u dit jaar heeft gegeven, of u deze nu verdiend hebt of niet?
4. Hoe helpen relaties met anderen ons God beter te leren kennen?

Sabbat,
9 december 2023

EEUWIG GOD KENNEN

Door Tevita Batiwale

Ouderling van de Zuidelijke Pacific Unie, Fiji

Nog niet zo lang geleden was er een jongeman, die opgroeide in een klein eilanddorp omringd door de uitgestrekte Stille Oceaan. Hij werd een zeer bekwame timmerman en richtte al snel zijn timmerbedrijf op, waarbij hij werkzaamheden uitvoerde variërend van het maken van meubels tot het bouwen van bescheiden huizen. De jongeman had ook een hardwerkende jongere broer, die een opleiding volgde en later afstudeerde als onderwijzer. Ze werden allebei zeer succesvol in hun beroep en waren een grote bron van trots en vreugde voor hun gezin. Hun succes werd echter een bron van afgunst in de harten van hun dorpsgenoten. Een paar jaloerse mensen verspreidden kwaadardige geruchten door het hele dorp, dat de bron van succes van de broers zou voortkomen uit de betrokkenheid van hun vader bij een of andere vorm van hekserij.

Tijdens dit raadsel werd het leven van de jongeman blootgesteld aan sinistere demonische invloeden. Hij werd voortdurend lastiggevallen en achtervolgd door een opvallende 'man', gekleed in donkere kleding, die hem voortdurend volgde, dag en nacht. Tegelijkertijd begon een vreemde ziekte hem te treffen, waardoor hij al het gezichtsvermogen in zijn linkeroog verloor. Omdat ze zich gerechtvaardigd voelden door de hachelijke situatie, dat het lijden van de jongeman een duidelijke straf van God was (en vanwege een overvloedig gevoel van eerdere jaloezie, bitterheid en afgunst), vielen de dorpelingen hen lastig en verbrandden hun familiehuis tot aan de grond. Ze verloren alles en de jongeman werd uit het dorp verbannen. Ondanks dat hij verbannen was, werd hij overal gevolgd door die onheilspellende geest.

In zijn wanhoop om van die satanische geest bevrijd te

worden, riep de jongeman de Heer aan om verlossing.

Het toeval wilde, dat hij opnieuw kennis maakte met een oude medewerker, die hij later leerde kennen als ouderling van één van de oudste Zevende Dags Adventistengemeente in de hoofdstad. Zijn vriend deelde de Sabbatwaarheid en andere Bijbelse leerstellingen met de jongeman. De op de Bijbel gebaseerde uitleg van deze onderwerpen overtuigde hem en leidde tot diep zelfonderzoek naar de christelijke overtuigingen, die hij voorheen had. Dit leidde tot zijn uiteindelijke doop en regelmatig bezoek aan de gemeente van zijn vriend in de stad.

In wat alleen kon worden toegeschreven aan woede en diepgewortelde vijandigheid jegens deze ontwikkeling, verdubbelde de demonische geest zijn aanvallen op de jongeman en nu ook op zijn familie. Dit bleef bestaan, ondanks dat hij vijf jaar lid van de gemeente was en zelfs diaken werd. Zijn situatie was zo nijpend, dat de demon soms in de laatste kerkbank zat en alles observeerde wat hij deed, terwijl hij vanaf het front diende. Niemand kon de onheilspellende bezoeker zien behalve hij. Deze uitputtende ervaring verdiepte het oprechte verlangen naar verlossing van deze demonische ontmoetingen verder en dreef de jongeman dieper in een verbinding met God. Zijn tijd werd intensief besteed aan regelmatig vasten, bidden en het bestuderen van de Bijbel.

Als gevolg hiervan begon hij geleidelijk verschillende gewoonten in zijn leven te veranderen. Een opmerkelijke verandering was het veranderen van zijn typische dieet naar een volledig plantaardig dieet, nadat hij in een droom instructies had gekregen van een zendeling. De jongeman geloofde niets anders dan de goddelijke voorzienigheid

en hoorde dat er een soortgelijke gemeente was op slechts vijf minuten lopen van zijn huis. Het enige addertje onder het gras was, dat ze zich de “Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging” (SDARM) noemden, en dat sommige van hun fundamentele geloofsregels niet 100% overeenkwamen met de huidige standpunten van de kerk, waarin hij diaken was. Toch besloot hij, dat hij deze de volgende Sabbat zou proberen te bezoeken.

Toen hij deze beslissing had genomen, namen de demonische aanvallen tijdens de dag van voorbereiding (vrijdag) en de Sabbatmorgen in hevigheid en regelmaat toe. Wat slechts vijf minuten lopen naar deze kerk had moeten zijn, was deze één van de moeilijkste tijden in het leven van deze man, aangezien de demon alles deed wat in zijn beperkte macht lag om hem in een zenuwinzinking te drijven en zijn doel op te geven. De hoofdingang van de kerk verscheen echter in het beperkte zicht van de jongeman en met een Jakob-achtig gebed kwam hij erdoorheen...

Een onbekend gevoel van vrijheid overspoelde zijn hart, toen hij het pad zag, dat naar de open kerkdeur leidde, terwijl de Sabbatschoolklas aan de gang was. De aanblik van de kleintjes en de jeugd in hun eigen aparte klaslokalen en de bekende meezingliedjes gaven deze specifieke Sabbatdag een andere ervaring. Terwijl hij naar voren liep, riep een altijd zo bekende stem zijn naam. Toen hij de woorden zo koud hoorde als een hart zonder de liefde van Christus en zo sinister als een moordzuchtig wezen, draaide de jongeman zich om naar de bron van deze stem. Het was dat sinistere wezen. Zijn woorden waren koud; zijn woorden waren eenvoudig. Terwijl hij buiten de poort stond als een aan banden gelegde hond, maar met donkere ogen die een doordringende blik in de ziel van de jongeman wierpen, zei de boze geest: “Dit is een ware gemeente. Ik zal vanaf hier vertrekken en mocht u ooit deze gemeente verlaten, dan zal ik u weer ontmoeten.” Zonder acht te slaan op wat die geest zei, liep de jongeman de kerk binnen. De jongeman nam dit niet serieus, omdat hij altijd door die demonische geest werd gevolgd, zelfs in zijn vorige kerk. Een paar minuten later, nieuwsgierig naar waar zijn ongewenste metgezel was, draaide hij zich om naar het achterste gedeelte van de kleine SDARM-kerk. En ja hoor, die geest was nergens te bekennen.

Vanaf die dag besloot hij zijn vorige gemeente te verlaten en zich bij de SDARM-kerk aan te sluiten. Ook na thuiskomst na de afsluitingsdienst van de Sabbat was er geen teken van de demonische geest. Na zoveel jaren kon hij genieten van de meest verkwikkende slaap, vrij van demonisch lastigvallen. Na verdere Bijbelstudie, waarbij hij kennis maakte met de fundamentele geloofsleer van de gemeente, werd hij gedoopt en is nu een diaken in zijn plaatselijke SDARM-kerk. Deze levenservaring, zegt hij, heeft hem ertoe gebracht de liefde en de voorzienigheid van God wat meer te waarderen en meer van Hem te leren kennen. Het bracht hem tot het inzicht, dat men alleen kan overwinnen door een nauwere verbinding met Christus en een overgave aan Zijn Voorzienigheid. Dat iemand alleen door Christus leven kan hebben, zowel in deze wereld als in de komende wereld. Dit alles, zo gelooft hij, is belichaamd in één specifiek vers: ‘En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt’ (Johannes 17:3).

Dit artikel zal ingaan op de betekenis van dit vers voor de gelovige en wat het betekent: ‘De Eeuwige God kennen’:

WETEN

De zinsnede ‘weten’ wordt gebruikt in een gedachtegang of zin om het idee aan te tonen of uit te drukken dat er een

bepaald idee of een bepaalde waarheid bestaat, die zeer toepasbaar is op een bepaalde situatie. Bijvoorbeeld, ‘weten’ hoe je uien moet hakken zonder te huilen, is een handige vaardigheid om te hebben, vooral als men niet wilt, dat een groente de reden is voor uw tranen. We zien hier, dat die specifieke kennis zeer toepasbaar is op die specifieke situatie.

Met dit in gedachten kunnen we onszelf de volgende tweeledige vraag stellen: “Wat wil Christus, dat we weten?” en “Waarop is het van toepassing?”

Gebaseerd op Johannes 17:3 is het antwoord vrij eenvoudig.

Kennisaspect: Ken God en Jezus Christus.

Resultaataspect: Verkrijg het eeuwige leven.

Als we nu het resultaat begrijpen van het verkrijgen van die kennis, d.w.z. God kennen, dan moeten we ons concentreren op het commentaar uit de Bijbel en de Geest der Profetie.

EEUWIGE GOD

Als we iemand kennen, wordt van ons verwacht, dat we bekend zijn met alles, wat mogelijk is met betrekking tot die persoon, afgezien van alledaagse dingen. Bijvoorbeeld, wat zijn hun voorkeuren, wat is hun standpunt ten aanzien van bepaalde kwesties; wat zijn hun “stokpaardjes” en wat is hun temperament. In wezen wordt van ons verwacht, dat we meer vertrouwd zijn met de hartproblemen van die persoon dan met de oppervlakkige kennis, die iemand anders heeft.

Er zijn zoveel fouten en misvattingen rond het juiste begrip van God en Wie Hij is, zodat velen op een dwaalspoor zijn geraakt. Niettemin geeft de Bijbel ons, afgezien van de overvloed aan fouten met betrekking tot deze belangrijke kennis, het “zwart-wit” van de zaak.

Welke kennis kan de Bijbel ons dan openbaren over de vertrouwelijke aangelegenheden van God?

Eén van de allereerste voorbeelden in de Bijbel, die ons dit duidelijk maakt, komt uit de mond van God in Exodus hoofdstuk 34. Het vertelt ons: ‘Toen nu de Heere voor zijn (Mozes’) aangezicht voorbijging. Zo riep Hij: Heere, Heere God barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid. Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden, Die de ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft, Die de schuldige geenszins onschuldig houdt; bezoekende de ongerechtigheid der vaderen aan de kinderen, en kinds kinderen, in het derde en vierde geslacht’ (Exodus 34:6-7).

We zien hier de karaktereigenschappen van God, de vertrouwelijke aspecten van Gods leven, die Hem onderscheiden van welke andere god dan ook. Nu ik erover nadenk, is het verbazingwekkend en toch verstandelijk oneerlijk, dat de Oneindige, Eeuwige Schepper van het universum alles, wat er over Hem te weten valt, in een paar regels samenvat, en toch deed Hij dit, zodat de eindige, slechte mens ook zou kunnen komen, tot op zijn best tot een oppervlakkige kennis van Hem.

Het is ook interessant, dat om de juiste kennis van God en Wie Hij is te verkrijgen, moeten wij, net als Mozes, ons verbergen in de kloof van de Rots.

Over Christus wordt in een andere ervaring van Mozes gezegd met betrekking tot dat specifieke beeld van de “Rots”, dat ‘die Rots Christus was’ (1 Korinthe 10:4). Zo zien we, dat hier een “niet zo voor de hand liggende” vereiste om God te kennen en te waarderen is om eerst tot Christus geleid te worden. Alleen dan kunnen we God werkelijk ‘zien’.

Christus Zelf geeft commentaar op dit in Johannes 14:6, waar Hij duidelijk zegt: ‘Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij’ (Johannes 14:6). Terwijl Hij sprak met de zelfingenomen

Joden, die rondgingen om hun weg naar de hemel te bereiden door hun misplaatste uitleg van Gods Woord, zei Hij ook duidelijk: 'Onderzoek de Schriften; want gij meent daarin het eeuwige leven te hebben; die zijn het, die van Mij getuigen' (Johannes 5:39).

De Geest der Profetie vertelt ons:

"Toen Mozes zich in de kloof van de rots had verborgen, zag hij Gods heerlijkheid. Wanneer wij ons verbergen in de Rots, die geslagen is, zal Christus ons bedekken met Zijn doorboorde hand en wij zullen horen, wat de Here tot Zijn dienstknechten zegt. Evenals aan Mozes zal God Zich aan ons openbaren als 'barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw, die goedertierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft.' – *Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 96. Zoals eerder vermeld is het verkrijgen van deze kennis van God iets, dat werkelijk een eeuwigheid zou duren om te ontrafelen. Toch geeft God ons in Zijn genade, wat we juist nu nodig hebben voor onze verlossing in Zijn Woord. Hij vertelt ons duidelijk: 'De verborgen dingen zijn voor de Heere, onze God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden van deze wet.'* (Deuteronomium 29:29)), vooral in het voorbeeld van Christus.

HET SCHRIJVEN IN HET ZAND

Een specifiek voorbeeld, geloof ik, dat dit samenvat, is de ervaring van Christus en de vrouw, die door de Farizeeën voor Hem werd gebracht ter veroordeling, zoals te lezen in Johannes 8.

Het hoofdstuk begint met te stellen dat Christus, nadat hij naar de Olijfberg was gegaan, naar de tempel terugkeerde, maar daar door de sluwe Farizeeën werd opgewacht met wat zij hoopten een "overspel" vraag te zijn.

'En de Schriftgeleerden en de Farizeeën brachten tot Hem een vrouw, in overspel gegrepen. En haar in het midden gesteld hebbende, zeiden zij tot Hem: Meester, deze vrouw is op de daad zelf gegrepen, overspel begaande. En Mozes heeft ons in de wet geboden, dat zulken gestenigd zullen worden; Gij dan, wat zegt Gij?' (Johannes 8:3-5).

Vergeleken met andere situaties, waarin Hij met deze lasterpogingen te maken kreeg, was het antwoord van Christus veelzeggend.

'En dit zeiden zij, Hem verzoekende, opdat zij iets hadden, om Hem te beschuldigen. Maar Jezus, neerbukkende, schreef met de vinger in de aarde' (Johannes 8:6).

De aanklagers werden woedend en drongen er bij Hem opnieuw op aan met hun reeks vragen, totdat Christus

antwoordde met een eenvoudige, maar diepzinnige vraag, voordat Hij Zich weer bukte om door te gaan met Zijn mysterieuze schrijven.

'Wie van u zonder zonde is, werpe eerst de steen op haar' (Johannes 8:7). De uitwerking van de woorden en daden van Christus overtuigde en berispte alle aanwezigen diep, zoals Johannes schrijft, dat 'Maar zij, dit horende, en door hun geweten overtuigd zijnde, gingen uit, de een na de ander, beginnende van de oudsten tot de laatsten; en Jezus werd alleen gelaten; en de vrouw in het midden staande' (Johannes 8:9).

Eindelijk stond Christus op, toen Hij Zijn Meesterlijk Schrijven van zandvlakten had voltooid, 'En Jezus, Zich oprichtende, en niemand ziende dan de vrouw, zeide tot haar: Vrouw, waar zijn deze uw beschuldigers? Heeft u niemand veroordeeld?' (Johannes 8:10).

Wat moet Hij geschreven hebben? Dat we het misschien nooit zullen weten, totdat we met Zijn genade de eeuwigheid bereiken. Maar wat we nu weten, vat deze hele ervaring voor ons samen.

In antwoord op Zijn vraag: 'En zij zeide: Niemand, Heere! En Jezus zeide tot haar: Zo veroordeel Ik u ook niet; ga heen, en zondig niet meer' (Johannes 8:11).

Ik geloof, dat deze geschiedenis er één is van vele, wat toont, dat we alles moeten weten over God en Christus met betrekking tot het eeuwige leven (Johannes 17:3).

EEUWIG LEVEN

Sinds de val van de mensheid is er voor ons een voortdurende hoop op onze verlossing beloofd. Het bedrog van de slang werd bestraft met de woorden: 'Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; dat zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen' (Genesis 3:15).

Dit 'zaad', waarnaar hier wordt verwezen, Christus, voerde dat werk uit in Zijn aardse bediening en het is hier, dat we de verlossende liefde zien, die God, hoe onverdienstelijk wij ook zijn, vrijelijk heeft gegeven.

In directe zin wordt de hele mensheid vertegenwoordigd door de veroordeelde vrouw uit Johannes 8. Omdat we door de duivel der zonde van zonde zijn beschuldigd, verdienen we terecht de straf daarvoor te dragen: de dood (Romeinen 6:23), en toch heeft God een weg vrijgemaakt. Alleen door kennis te verwerven van Zijn verlossingsplan kan men de keuze maken om óf te accepteren en gered te worden, óf af te wijzen en uiteindelijk verloren te gaan.

Omdat Hij echter Gods uitdrukkelijke wil uit Zijn Woord kent, wil Hij niet, dat iemand verloren gaat. God pleit bij de Israëlieten en zegt: 'Werpt van u weg al uw

‘... maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere’ (Romeinen 6:23)

overtredingen... want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls? Want Ik heb geen lust aan de dood van de stervende, spreekt de Heere Heere; daarom keert u en leeft' (Ezechiël 18:31-32).

Het was om ons kennis te geven van God en Zijn oneindige liefde voor ons, dat Christus naar deze wereld kwam, stierf en weer opstond. Het is door de bediening van de Heilige Geest, dat we toegerust zijn om in de hele waarheid geleid te worden, zodat we dan een kans kunnen hebben om de keuze te maken om te leven.

"Dit is nu het eeuwige leven," zegt Jezus, 'dat ze U kennen, de enige waarachtige God en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3). En de profeet Jeremia verklaarde: 'De wijze roeme niet op zijn wijsheid, en de sterke roeme niet op zijn kracht, de rijke roeme niet op zijn rijkdom, maar wie roemen wil, roeme hierin, dat hij verstand heeft en Mij kent, dat Ik de Here ben, die goedertierenheid, recht en gerechtigheid op de aarde doe; want in zodanigen heb Ik behagen, luidt het woord des Heren' (Jeremia 23:24). De menselijke geest kan ternauwernood de breedte en diepte en hoogte bevatten van de geestelijke prestaties van hem, die deze kennis verworven heeft." – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 387.

"Door ons Zijn Woord te geven, heeft God ons in het bezit gesteld van alle waarheden, die noodzakelijk zijn voor onze zaligheid. Duizenden hebben uit deze bron des levens geput, en toch is de voorraad daarin niet verminderd. Duizenden hebben opgezien naar de Heer en zijn door aanschouwen veranderd naar hetzelfde beeld. Hun hart is brandende in hen als zij over Zijn karakter spreken en vertellen, wat Christus voor hen betekent en wat zij voor Christus betekenen. Maar deze zoekers hebben deze geheiligde en rijke onderwerpen niet uitgeput. Nog vele duizenden kunnen zich bezighouden met het onderzoeken van de verborgenheden der zaligheid. Naarmate men stilstaat bij het leven van Christus en de aard van Zijn werk, schijnen stralen van licht duidelijker bij elke poging om de waarheid te ontdekken. Iedere nieuwe poging zal meer belangwekkende dingen openbaren dan reeds ontvouwd zijn. Het onderwerp is onuitputtelijk. De studie van de menswording van Christus, Zijn verzoenend offer en middelaarswerk zullen de geest van de ijverige onderzoeker bezighouden, zolang er tijd is en bij het zien naar de hemel met zijn eeuwigheid zal hij uitroepen: 'Groot is het geheimenis der godsvrucht.'" – *Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 77-78.

Wij merken op, dat wij moeten begrijpen en kennen de Heer, die liefderijke goedheid, oordeel en gerechtigheid uitoeft, eeuwig is. In het licht hiervan moeten we onze

kinderen de kennis van God en Zijn standaard onderwijzen. Terwijl we met de zorgen van dit leven strijden om tijd om onze kinderen te onderwijzen, moeten we Gods leiding zoeken om op goddelijke wijze in te grijpen, zodat we de taak naar behoren kunnen uitvoeren.

"Leert de Kennis van God. God te kennen is het eeuwige leven. Leert u dit aan uw kinderen, of leert u hen de maatstaf van de wereld te bereiken. Maakt u zich gereed voor het tehuis, dat God voor u bereidt?... Leert uw kinderen over het leven, de dood en de opstanding van de Verlosser. Leert hen de Bijbel te bestuderen... Leert hen karakters te vormen, die zullen leven door de eeuwige eeuwen. Wij moeten bidden, zoals wij nooit eerder gebeden hebben, dat God onze kinderen zou bewaren en zegenen." – *Hoe Leid Ik Mijn Kind*, blz. 584-585.

CONCLUSIE

David overwoog de trouw van de Heer aan alle generaties en riep in Psalm 100:5 uit: 'Want de Heere is goed, en Zijn goedertierenheid is in eeuwigheid, en Zijn getrouwheid van geslacht tot geslacht'. En opnieuw worden we, als laatste boek in de Bijbel, Openbaring, opnieuw herinnerd aan de eeuwigheid van God. 'Ik ben de Alfa en de Omega, zegt de Heere, Die is, en Die was en Die komen zal, de Almachtige' (Openbaring 1:8). Door Jezus kunnen wij eeuwig leven hebben. Hij stierf, Zijn bloed reinigde onze zonden en door deze gave, door Hem te kennen, kunnen we eeuwig leven hebben. 'Want de bezoldiging van de zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere' (Romeinen 6:23).

"Als zilver of goud in staat waren geweest om de redding van de mensen te kopen, hoe gemakkelijk was dit dan geweest voor Hem, die zegt: 'Van Mij is het zilver en van Mij is het goud' (Haggai 2:8). Maar alleen door het kostbaar bloed van Gods Zoon kon de overtreder verlost worden. Het plan der verlossing berustte op een offerande. De apostel Paulus schreef: 'Gij kent immers de genade van onze Here Jezus (Christus), dat Hij om uwentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede rijk zoudt worden' (2 Korinthe 8:9). Christus gaf Zichzelf voor ons om ons te verlossen van alle ongerechtigheid. En als het kroonstuk der verlossing is de gave Gods 'het eeuwige leven in Christus Jezus onze Here.'" – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 379.

'De Koning der eeuwen nu, de, onverderfelijke, de onzienlijke, de alleen wijze God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen' (1 Timótheüs 1:17).

WIJ HEBBEN U NIET GEKEND

Wij hebben U niet gekend, zoals we zouden moeten,
Noch leerde wij Uw wijsheid, genade en macht;
De dingen van de aarde hebben onze gedachten gevuld,
En kleinigheden van het voorbijgaande uur,
Heer, geef ons licht om Uw waarheid te zien,
En maak ons in het kennen van U wijs.

Wij hebben U niet gevreesd, zoals we zouden moeten,
Noch onder Uw vreselijke oog, ons gebogen,
Noch bewaakte daad, woord, en gedachte,
Herinnerd dat God nabij was.
Heer, geef ons geloof om U van dichtbij te kennen,
En schenk de genade van heilige vrees.

Wij hebben U niet liefgehad, zoals we zouden moeten,
Het kon ons ook niet schelen, dat wij door U geliefd zijn;
Uw aanwezigheid hebben wij koel ervaren,
En zwak verlangde wij Uw gezicht te zien,
Heer, geef ons een zuiver en liefdevol hart
Om de liefde, die Gij zijt, te voelen, te bezitten.

Wij hebben U niet gediend, zoals we zouden moeten,
Helaas! De plichten die ongedaan zijn gemaakt,
Het werk dat met weinig hartstocht wordt verricht.
De veldslagen verloren, of nauwelijks gewonnen!
Heer, geef de ijver en geef de macht,
Om voor U te zwoegen, om voor U te vechten

Thomas B. Pollack.

Vrij vertaald door Anja van Bommel